ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΓ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ε Κ Θ Ε Σ Η

ΓΙΑ
ΤΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2010
ΚΑΙ
ΤΟΝ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2010

ΑΘΗΝΑ 2012
ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

της Έκθεσης της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους προς την Ολομέλεια της Βουλής

σελ.

α. Γενικά 5

β. Ομιλία του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών, κ. Φίλιππου Σαχινίδη 6

γ. Εισηγήσεις

γα. Εισήγηση του Εισηγητή της Πλειοψηφίας, κ. Ευστάθιου Κουτμερίδη 21

γβ. Εισήγηση του Εισηγητή της Μειοψηφίας, κ. Χρήστου Σταϊκούρα 27

γγ. Εισήγηση του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου 37

γδ. Εισήγηση του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Κωνσταντίνου Κιλτίδη 43

γε. Εισήγηση του Ειδικού Αγορητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη 51

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΓ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Γ΄

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΕΚΘΕΣΗ

Της Επιτροπής του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2010»

β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2010»

ΠΡΟΣ ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους συνήλθε στις 25 Ιανουαρίου 2012, σε συνεδρίαση, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Ευστάθιου Κουτμερίδη, με αντικείμενο την εξέταση των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) «Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2010»

β) «Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 2010».

Στη συνεδρίαση παρέστη ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Φίλιππος Σαχινίδης, καθώς και αρμόδιοι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης έλαβαν το λόγο ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας, κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης, ο Εισηγητής της Μειοψηφίας, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, ο Ειδικός Αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, ο Ειδικός Αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Κωνσταντίνος Κιλτίδης, ο Ειδικός Αγορητής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής

Αριστεράς, κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, και οι Βουλευτές κ.κ. Κωνσταντίνος Γείτονας, Δημήτριος Κουσελάς, Ανδρέας Μακρυπίδης, Αφροδίτη Παπαθανάση και Δημήτριος (Μίμης) Ανδρουλάκης.

Ο Εισηγητής της Πλειοψηφίας εισηγήθηκε την ψήφιση των σχεδίων νόμων, οι Ειδικοί Αγορητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς τα καταψήφισαν, ενώ ο Εισηγητής της Μειοψηφίας και ο Ειδικός Αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού επιφυλάχθηκαν για την τελική τοποθέτησή τους κατά τη συζήτηση των σχεδίων νόμων στην Ολομέλεια της Βουλής.

(Οι σχετικές εισηγήσεις παρατίθενται στο τέλος της Έκθεσης της Επιτροπής.)

Ο παριστάμενος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Φίλιππος Σαχινίδης, είπε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Εκτιμώ ότι όλοι αναγνωρίζουμε ότι οι μέρες που διανύουμε, αλλά και οι επόμενες εβδομάδες, είναι ίσως από τις πλέον καθοριστικές για τη μελλοντική πορεία του τόπου. Θα μπορούσα να κάνω και την εκτίμηση ότι ίσως είναι και οι πιο σημαντικές στη σύγχρονη ιστορία της χώρας. Η τρέχουσα περίοδος χαρακτηρίζεται από μεγάλες αβεβαιότητες, όχι μόνο στο εσωτερικό της χώρας, αλλά γενικότερα, τόσο στο ευρωπαϊκό, όσο και στο διεθνές περιβάλλον. Έχουμε το όχι τόσο ευχάριστο προνόμιο να ζούμε μια τέτοια ιστορική στιγμή, όπου η χώρα μας βρίσκεται στο αποκορύφωμα μιας κρίσης που προκλήθηκε, όχι αποκλειστικά λόγω των δικών της λαθών και των μεγάλων ιστορικών της προβλημάτων, αλλά και γιατί βρέθηκε στο μάτι του κυκλώνα μιας κρίσης με διεθνή εμβέλεια και με βαθιά και σημαντικά αίτια.

Θέλω στο σημείο αυτό να ανοίξω μια παρένθεση. Επειδή το τελευταίο διάστημα έχει ανοίξει μια συζήτηση σε όλη την Ευρώπη, αλλά και διεθνώς, για τα αίτια της κρίσης και υπάρχει μια αντίληψη ότι η κρίση με την οποία βρίσκεται αντιμέτωπη η Ευρώπη είναι μια κρίση χρέους, αισθάνομαι την ανάγκη να πω στους συναδέλφους εδώ ότι η προσέγγιση αυτή δεν αξιολογεί σωστά τα αίτια της κρίσης. Δε λέω ότι δεν υπάρχει και κρίση χρέους, αλλά είναι λάθος να αποδίδεται η κρίση αυτή αποκλειστικά και μόνο σε δημοσιονομικά αίτια. Η κρίση με την οποία βρίσκεται αντιμέτωπη η παγκόσμια οικονομία, είναι καταρχάς μια σύνθετη κρίση και είναι συστημική. Είναι μια

κρίση που απορρέει από την ανακατανομή των μεριδίων στον παγκόσμιο καταμερισμό της εργασίας. Ταυτόχρονα, όμως, είναι και μια κρίση του θεσμικού πλαισίου λειτουργίας της Ευρωζώνης. Όχι τυχαία, τις προηγούμενες ημέρες ο οικονομολόγος Ζαν Πιζανί-Φερί έφερε τη συζήτηση αυτή ξανά στο προσκήνιο, λέγοντας ότι αυτό από το οποίο πάσχει αυτήν τη στιγμή η Ευρώπη είναι το πρόβλημα της «ασύμβατης τριλογίας», λέγοντας ότι η Ευρώπη προσπαθεί να πετύχει ταυτόχρονα, πράγματα τα οποία δεν μπορούν να συνυπάρχουν. Αυτά, λοιπόν, τα χαρακτηριστικά του θεσμικού πλαισίου της Ευρωζώνης είναι αυτά τα οποία βρίσκονται στο επίκεντρο μιας σωστής ανάλυσης για τα προβλήματα με τα οποία βρίσκεται αντιμέτωπη η Ευρωζώνη.

Θα επέμενα, λοιπόν, ότι τα προβλήματα και η αφετηρία της κρίσης είναι και οικονομικά και ιστορικά και γεωστρατηγικά. Σε ό,τι αφορά το θέμα της σημερινής μας συζήτησης, με τα προσωρινά στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας για το κλείσιμο του 2011, εκτιμάται πως βρισκόμαστε, ουσιαστικά, κοντά στους αναθεωρημένους στόχους που είχαν προσδιοριστεί με την ψήφιση του Προϋπολογισμού για το έτος 2012. Το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού ανέρχεται στο 12μηνο στα 21,6 δισ. ευρώ, εμφανίζοντας οριακή αύξηση σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του 2010. Φυσικά, σε κάθε περίπτωση, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι μιλάμε για στοιχεία σε ταμειακή βάση, τα οποία δεν αποτελούν και το τελικό ύψος του ελλείμματος, το οποίο θα προσδιοριστεί συνυπολογίζοντας και το σύνολο των δημοσιονομικών δεδομένων στο επίπεδο της Γενικής Κυβέρνησης της σύμφωνα και με τον ορισμό του ESA-95.

Περάσαμε μια πάρα πολύ δύσκολη χρονιά, με διαρκείς ανατροπές τόσο στο εσωτερικό, όσο και στο εξωτερικό πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον. Πολλά έχουν ειπωθεί και θα ειπωθούν για τα όσα έγιναν το 2011, αλλά ποτέ άλλοτε ο πολιτικός και οικονομικός χρόνος, ο χρόνος των αγορών και οι εξελίξεις που διαδραματίζονταν, δεν ήταν τόσο γρήγορες και τόσο πυκνές. Ωστόσο, αυτό που εκτιμώ πως από οικονομικής πλευράς επισκίασε την τεράστια προσπάθεια που καταβάλλει η χώρα και που οριοθέτησε σε μεγάλο βαθμό και τα αποτελέσματα της δημοσιονομικής προσπάθειας, είναι η μεγαλύτερη από την αναμενόμενη ύφεση της οικονομίας, καθώς επίσης και η διαμόρφωση της ανεργίας σε επίπεδα που ήταν πάνω από αυτά τα οποία είχαν αρχικώς εκτιμηθεί. Από τα διαθέσιμα στοιχεία για την πορεία εκτέλεσης του Προϋπολογισμού σε ταμειακή βάση, καταγράφεται μια βελτίωση των εσόδων κατά το μήνα Δεκέμβριο.

Συγκριτικά, ενώ η απόκλιση των καθαρών εσόδων σωρευτικά για το Νοέμβριο του 2011, σε σχέση με το 11μηνο του 2010, ήταν 3%, για το 12μηνο του 2011 η αντίστοιχη μεταβολή μειώθηκε κατά 1,7%. Η υστέρηση των εσόδων οφείλεται κυρίως στις

μειωμένες εισπράξεις από παρακράτηση φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων κατά το τρέχον έτος, λόγω της ευνοϊκότερης φορολόγησης βάσει του νέου φορολογικού νόμου, αλλά και λόγω της μείωσης των εισοδημάτων που προκάλεσε η αύξηση της ανεργίας, αλλά και η μείωση των εισοδημάτων. Δεν πρέπει εδώ να υποεκτιμούμε και το γεγονός ότι μέρος της υστέρησης έναντι του στόχου για το Δεκέμβριο οφείλεται σε καθυστερήσεις είσπραξης των φορολογικών εσόδων που προέκυψαν από απεργίες του φορολογικού μηχανισμού και των υπαλλήλων των ΔΟΥ τις τελευταίες ημέρες του Δεκεμβρίου, που, όπως γνωρίζετε, είναι ιδιαίτερα σημαντικές ημέρες από πλευράς εσόδων, γιατί πάρα πολλοί πολίτες τότε σπεύδουν και καλύπτουν τις υποχρεώσεις τους και, τέλος, από την παράταση που δόθηκε για την καταβολή φορολογικών οφειλών έως και τις 20 Ιανουαρίου.

Καθώς τα έσοδα του 12μήνου, βάσει του δελτίου εκτέλεσης του Προϋπολογισμού, είναι σε ταμειακή βάση, το συνολικό αποτέλεσμα των εσόδων του 2011 σε εθνικολογιστική βάση, καθορίζεται και από την πορεία των εσόδων έως και το πρώτο δίμηνο του 2012, ενώ μέρος των εσόδων της τρέχουσας περιόδου, δηλαδή της περιόδου του 2011, λογίζονται εθνικολογιστικά για τη διαμόρφωση του δημοσιονομικού αποτελέσματος της Γενικής Κυβέρνησης το 2010. Στην πλευρά των δαπανών μειωμένες εμφανίζονται οι πρωτογενείς δαπάνες κατά 1,3% σε σχέση με το 12μηνο του 2010. Ουσιαστικά και παρά τις μεγάλες προσπάθειες για τον περιορισμό των δαπανών, η αυξημένη ανάγκη χρηματοδότησης των ασφαλιστικών ταμείων κατά σχεδόν 2 δισ. ευρώ δε μας επέτρεψε να καταγράψουμε το αποτέλεσμα της συνολικής προσπάθειας που έχει γίνει στον τομέα των δαπανών. Αυτό δείχνει ότι ένα κομμάτι των δαπανών παρουσιάζει ιδιαίτερες ανελαστικότητες, δεδομένου ότι, κάτω από τις συγκεκριμένες μακροοικονομικές συνθήκες, η κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων και ιδιαίτερα του Ι.Κ.Α., οδήγησε σε πρόσθετη στήριξη από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, ενώ πρόσθετη ενίσχυση έπρεπε να παρασχεθεί και στον ΟΑΕΔ για να μπορέσει ο ΟΑΕΔ να καταβάλει τα επιδόματα ανεργίας προς όλους αυτούς, που βρέθηκαν χωρίς δουλειά.

Σίγουρα, η αποτελεσματική απάντηση σε αυτά τα προβλήματα δεν μπορεί να δοθεί βγάζοντας εκτός την παράμετρο που λέγεται ανάπτυξη της οικονομίας και τη δυνατότητα της χώρας μακροπρόθεσμα να παράγει και να δημιουργεί τα απαραίτητα πλεονάσματα. Στον άμεσο ορίζοντα πρέπει να εξασφαλίσουμε την ισορροπία μεταξύ της χρηματοδότησης του συστήματος κοινωνικής προστασίας, πρόνοιας και παροχής συντάξεων και της δυνατότητας του κράτους να φέρει σε τάξη τα δημόσια οικονομικά. Το λέω αυτό διότι, το να συντηρεί κανείς σήμερα ελλείμματα, ακόμη και αν αυτό

πρόκειται για συνειδητή απόφαση και διακριτή πολιτική επιλογή, σημαίνει ότι κάποιος θα πρέπει να χρηματοδοτεί τα ελλείμματα, κυρίως μέσω μόνο μιας πηγής άντλησης κεφαλαίων, που είναι ο δανεισμός και, όπως ξέρετε, αυτήν τη στιγμή η χώρα μας δεν έχει τη δυνατότητα πρόσβασης στις διεθνείς κεφαλαιαγορές.

Γι' αυτό και προχώρησε στη σύναψη της συμφωνίας με τους θεσμικούς πιστωτές, προκειμένου να έχει τη δυνατότητα να συνεχίζει να χρηματοδοτεί τα ελλείμματα. Επίκειται και η υπογραφή της νέας δανειακής σύμβασης. Επομένως, όποιος στη συζήτηση που διεξάγεται στο δημόσιο διάλογο, διερωτάται για το αν θα πρέπει ή όχι να υπάρχει μεγαλύτερη διάρκεια στην προσπάθεια μείωσης των ελλειμμάτων, και λέει ότι κακώς δεν ακολουθήσαμε μια ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή θα πρέπει, ταυτοχρόνως, να φέρνει ως πρόταση και από πού ακριβώς θα εξασφαλίσει η χώρα μας τα χρήματα τα οποία απαιτούνται για να καλύψουν αυτό το χρηματοδοτικό κενό. Διότι, όταν λέει κάποιος ότι «κακώς στοχεύσατε να μειώσετε τα ελλείμματα κάτω από το 3% προς το 2% ή προς το 1% μέχρι το 2015», αυτό σημαίνει ότι δημιουργεί ένα χρηματοδοτικό άνοιγμα, καθώς θέλει να έχει μια ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή, για να μην επηρεαστεί η λειτουργία της οικονομίας ως αποτέλεσμα της δημοσιονομικής προσπάθειας. Υποστηρίζω λοιπόν ότι πρέπει να καταθέτει και μια πρόταση για το από πού θα βρεθούν τα χρήματα.

Σήμερα, λοιπόν, θα πρέπει, κάνοντας τη συζήτηση, να διαμορφώσουμε ένα συνολικότερο πλαίσιο ρεαλιστικών και πειστικών προτάσεων ως προς την κατεύθυνση της εξασφάλισης της βιωσιμότητας του ασφαλιστικού συστήματος, ιδιαίτερα και ενόψει των συζητήσεων και τη διαπραγμάτευσης για τη νέα δανειακή σύμβαση, όπου θα πρέπει να έχουμε σαφείς, πειστικές και ρεαλιστικές προτάσεις και λύσεις. Ταυτόχρονα το να επιτευχθεί πρωτογενές θετικό αποτέλεσμα για το 2012 -που είναι και ο στόχος- θεωρούμε ότι θα δημιουργήσει μια θετική εικόνα για τη χώρα μας, διότι αυτό το οποίο αμφισβητούν οι περισσότεροι που παρακολουθούν την πορεία της ελληνικής οικονομίας είναι αν έχουμε δυνατότητα να θέσουμε υπό έλεγχο το πρωτογενές αποτέλεσμα. Ο στόχος που έχουμε βάλει για να έχουμε ένα θετικό πρωτογενές αποτέλεσμα είναι πολύ σημαντικός και γι' αυτό η κυβέρνηση θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, ώστε ο στόχος αυτός να επιτευχθεί.

Πέρα από τα συγκεκριμένα δεδομένα που έχουμε για το πρωτογενές αποτέλεσμα στο επίπεδο του κρατικού προϋπολογισμού, το συνολικό ταμειακό έλλειμμα διαμορφώθηκε από το ύψος των τόκων που καταβάλλει το Δημόσιο και που ανήλθαν σε 16 δισ. €. Το ποσό αυτό είναι πραγματικά αξιοσημείωτο, καθώς με ΑΕΠ της τάξης

των 217 δισεκατομμυρίων ευρώ, το ύψος των τόκων ανέρχεται πάνω από το 7% του Α.Ε.Π., ενώ εάν δούμε τη δαπάνη για τόκους σε σχέση με τα συνολικά καθαρά έσοδα του κρατικού υπολογισμό του 2011 που εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στα 54,7 δισ. ευρώ, τότε αυτοί αντιστοιχούν στο περίπου 30% των συνολικών καθαρών εσόδων. Εκτιμώ ότι τα παραπάνω, υποδηλώνουν με σαφήνεια την ανάγκη για την ελάφρυνση της χώρας, για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο μέρος του χρέους και την επαναφορά του ετήσιου ποσού τόκων που καλείται να καταβάλει η χώρα σε πολύ χαμηλότερο επίπεδο. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να υλοποιηθεί η συμφωνία ανταλλαγής του χρέους και να απομακρυνθεί οριστικά ο κίνδυνος μιας ανεξέλεγκτης πορείας, η οποία θα έχει ανυπολόγιστες συνέπειες για τη χώρα. Ακόμη και σήμερα ακούμε στο δημόσιο διάλογο από πολλούς να υποστηρίζουν ότι είναι μια λύση -η καθολική στάση πληρωμών- η οποία θα έλυνε προβλήματα της χώρας και μάλιστα έχουν την τάση να το παρουσιάζουν ως μια εύκολη και χωρίς κόστος επιλογή. Ωστόσο, αυτή η επιλογή θα παρέσυρε το μεγαλύτερο μέρος της οικονομίας αλλά και τη χώρα σε μια τεράστια περιπέτεια, γεγονός το οποίο θα στοίχιζε πάρα πολύ τόσο στους πολίτες όσο και στις προοπτικές της χώρας. Η προσπάθεια που καταβάλλεται αυτά τα δύο χρόνια είναι να αποφύγει η χώρα αυτή την περιπέτεια και, πιστεύω, ότι μέσα στις επόμενες κρίσιμες εβδομάδες θα πετύχουμε μέσα από τη σύναψη της νέας δανειακής συμφωνίας αλλά και μέσα από την υλοποίηση των αποφάσεων που πάρθηκαν -από τους ηγέτες της Ε.Ε., στις 26 Οκτωβρίου- να διασφαλίσουμε ότι η χώρα μας θα συνεχίσει απρόσκοπτα την πορεία της ως μέρος της ευρωζώνης και θα διασφαλίσει το μέλλον και τις προοπτικές των πολιτών της.

Σε ό,τι αφορά το θέμα που έθεσε ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας για την καθυστέρηση στην έκδοση των στοιχείων από το Γ.Λ.Κ. θέλω να υπενθυμίσω ότι το διάστημα στο οποίο αναφέρθηκε είναι το διάστημα στο οποίο είχαμε τις παρατεταμένες απεργίες του προσωπικού του Υπουργείου Οικονομικών. Άρα σε ένα μεγάλο βαθμό οι όποιες καθυστερήσεις καταγράφηκαν αναφορικά με τις τακτές ημερομηνίες, της 10^{ης} και της 20^{ης} κάθε μήνα για να βγάζουμε τα αποτελέσματα του προηγούμενου μήνα, επηρεάστηκαν από τις απεργιακές κινητοποιήσεις. Όπως γνωρίζετε δεν θα μπορούσε το Γενικό Λογιστήριο, εν μέσω απεργιακών κινητοποιήσεων, να είναι συνεπές στις υποχρεώσεις και στις δεσμεύσεις. Εκείνο το οποίο είναι ενθαρρυντικό και που διαχωρίζει την πρακτική του παρόντος σε σχέση με το παρελθόν, είναι πλέον ότι η χώρα μας είναι συνεπής απέναντι στη διεθνείς δεσμεύσεις και υποχρεώσεις, συνεπής απέναντι στους Έλληνες πολίτες και βεβαίως στα μέλη της Επιτροπής Απολογισμού και

Ισολογισμού ότι παράγει σε τακτά χρονικά διαστήματα, αποτελέσματα για την εκτέλεση του προϋπολογισμού έτσι ώστε τα μέλη της Επιτροπής και οι συνάδελφοί του κοινοβούλιο να έχουν πλήρη και έγκυρη ενημέρωση για την πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για άλλη μια φορά μας δόθηκε η δυνατότητα να κάνουμε μια αξιολόγηση στην πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού και βεβαίως, οι περισσότεροι από τους συναδέλφους εκμεταλλεύτηκαν τη δυνατότητα να κάνουν και μια αναφορά σε ζητήματα που ξεπερνούν κατά πολύ το θέμα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Γι' αυτό, λοιπόν, θα ήθελα πρώτα να απαντήσω στα ερωτήματα, τα οποία τέθηκαν και έχουν σχέση με την εκτέλεση του προϋπολογισμού και αμέσως μετά θα τοποθετηθώ και επί των υπολοίπων ζητημάτων. Θα ξεκινήσω από τη εκτίμηση που έκαναν οι συνάδελφοί της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Είπαν ότι η χώρα δεν πέτυχε τους περισσότερους στόχους τους οποίους είχε θέσει. Θα καταθέσω, λοιπόν, ορισμένα στοιχεία βάσει των οποίων προκύπτει ότι τελικά οι προσπάθειες τις οποίες καταβάλλει η χώρα, οι θυσίες, τις οποίες κατέβαλαν οι Έλληνες πολίτες παράγουν αποτελέσματα. Επειδή δεν μου αρέσει να μιλώ χωρίς στοιχεία, θα μου επιτρέψετε, να καταθέσω μια σειρά από στατιστικά στοιχεία.

Το πρώτο στοιχείο, το οποίο καταθέτω, δείχνει το πόσο σημαντική ήταν η μείωση που έγινε μεταξύ 2009-2010 που είναι δεδομένη και καταγεγραμμένη. Το έλλειμμα μειώθηκε από τον 15,8% σε 10,7%. Είναι μια πάρα πολύ σημαντική μείωση και εκτιμώ ότι το 2011 το έλλειμμα θα διαμορφωθεί σε ένα επίπεδο που θα καταγραφεί μια περαιτέρω μείωση στο έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης. Ακούω τη Ν.Δ. να βάζει δύο ζητήματα. Το ένα ζήτημα είναι της ηπιότερης δημοσιονομικής προσαρμογής. Ενώ τοποθετήθηκα στην πρωτολογία μου επ' αυτού, δεν άκουσα τους συνάδελφους της αξιωματικής αντιπολίτευσης να μας λένε ποια ήταν η εναλλακτική πρόταση που καταθέτουν και που είχε στη διάθεσή της η χώρα. Διότι, η απόφαση των χωρών που έδωσαν τα 10 δισ., ήταν μια απόφαση για ένα συγκεκριμένο ποσό και με βάση το ποσό αυτό μπορούσε να χρηματοδοτηθεί το χρηματοδοτικό κενό της χώρας μέχρι μια συγκεκριμένη προθεσμία. Άρα, η χώρα μας έπρεπε να βάλει σε τάξη τα δημόσια οικονομικά, με το ποσό αυτό που είχε στη διάθεσή της, μέχρι το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα.

Εάν η χώρα διεκδικούσε ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή, αυτό σημαίνει ότι θα έπρεπε να εξασφαλίσουμε πολύ περισσότερα από τα 110 δισ.. Σε αυτούς, λοιπόν, που θέτουν αυτό το ζήτημα θέλω να υπενθυμίσω ότι μέχρι και το Μάιο του 2010, τόσο

η κοινότητα όσο και σημερινοί θεσμικοί πιστωτές μας δεν συζητούσαν καν το ενδεχόμενο να θέσουν προς διάθεση στη χώρα μας τα 110 δισ.. Πρώτον, η Ευρώπη δεν είχε μηχανισμό. Να τους υπενθυμίσω ότι χάρη στις προσπάθειες που έκανε τότε η κυβέρνηση και ο τότε Πρωθυπουργός, ο Γιώργος Παπανδρέου, κατάφερε και έπεισε, πρώτον, στις 2 Μαΐου να θεμελιωθεί ειδικός μηχανισμός για την Ελλάδα και να δοθεί στην Ελλάδα το ποσό των 110 δισεκατομμυρίων και χάρη σ' αυτό να εξασφαλίσει χώρα μας ότι θα έχει δυνατότητα να χρηματοδοτήσει τις ανάγκες της για όσο διάστημα θα προσπαθεί να βάλει σε τάξη τα δημόσια οικονομικά της. Μια βδομάδα μετά την Ελλάδα, δηλαδή στις 19 Μαΐου, δημιουργήθηκε ο ευρωπαϊκός χρηματοδοτικός μηχανισμός. Έτσι, για πρώτη φορά η Ευρώπη αναγνωρίζει την ανάγκη ύπαρξης αυτών των χρηματοδοτικών μηχανισμών.

Έρχεται τώρα το θέμα που θέτει η Ν.Δ. καθ' όλο αυτό το διάστημα περί επαναδιαπραγμάτευσης. Επειδή αυτή τη στιγμή πραγματοποιείται η διαπραγμάτευση για τη νέα δανειακή σύμβαση, όποιος έχει διαφορετική άποψη πρέπει αυτή η στιγμή να την καταθέσει. Αυτή είναι η στιγμή της διαπραγμάτευσης. Η στιγμή της διαπραγμάτευσης δεν είναι μετά τις εκλογές. Δεν θα παρασχεθεί η ευκαιρία στη χώρα μας μετά τις εκλογές να θέσει εκ νέου ζητήματα δεσμεύσεων ως προς τους όρους τους δημοσιονομικούς ή τους διαρθρωτικούς που θα πρέπει να συνοδεύουν τη δανειακή σύμβαση. Ένα είναι το δεδομένο, το ποσό που οι ηγέτες της Ε.Ε., οι θεσμικοί πιστωτές, έχουν αποφασίσει να δώσουν στην Ελλάδα, στο πλαίσιο της δεύτερης απόφασης, τα 130 δισ., ποσόν με το οποίο θα γίνει η ανταλλαγή των ομολόγων, αλλά θα χρηματοδοτούνται μαζί με τα υπόλοιπα του πρώτου προγράμματος, τα χρηματοδοτικά κενά της χώρας μέχρι το 2015.

Αν κάποιοι θεωρούν ότι το ποσό αυτό θα επιτρέψει στη χώρα μας να προχωρήσει σε μια ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή και ότι είναι ύψιστη ανάγκη να διασφαλίσουμε ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή, στο διάλογο που διεξάγεται να καταθέσουν την πρότασή ότι η χώρα, η Κυβέρνηση του Πρωθυπουργού Λουκά Παπαδήμου που έχει τη στήριξη τριών Κομμάτων να προσέλθει στο διάλογο και να πει ότι «εμείς θεωρούμε ότι η χώρα πρέπει να ακολουθηθεί μια ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή και επομένως θα πρέπει να μας δώσουν οι θεσμικοί πιστωτές περισσότερα χρήματα». Τώρα είναι η στιγμή αυτής της συμφωνίας, τώρα είναι η στιγμή αυτής της διαπραγμάτευσης και όλοι μαζί απέναντι στην Τρόικα, απέναντι στους θεσμικούς πιστωτές να καταθέσουμε την άποψή και τα επιχειρήματα με τα οποία θα

τεκμηριώσουμε γιατί η χώρα θα πρέπει να διεκδικήσει περισσότερα χρήματα και να πάει σε μια πιο ηπιότερη δημοσιονομική προσαρμογή.

Ας μην, λοιπόν, υπάρχει η αντίληψη «ας κάνουμε τώρα κάτι για να τελειώσουμε με την υπογραφή της δανειακής σύμβασης προκειμένου να πάρουμε τα χρήματα για να υλοποιηθούν οι αποφάσεις της 26ης Οκτωβρίου και μετά τις εκλογές όποιος πάρει την εντολή από τον ελληνικό λαό θα έχει ξανά τη δυνατότητα να διαπραγματευθεί με την Τρόικα». Τώρα θα δεσμευτούν όλοι για όλα αυτά τα οποία θα πρέπει να αναλάβει να εκτελέσει η χώρα μας στο πλαίσιο της νέας δανειακής συμβάσεις. Κλείνω λοιπόν με αυτό το ζήτημα απαντώντας έτσι σε όλους όσους επιτακτικά βάζουν το ερώτημα, αν θα μπορούσαμε να είχαμε πετύχει κάτι διαφορετικό, ότι τα ποσά τα οποία εξασφάλισε η χώρα μας μέσα από την πρώτη και τη δεύτερη συμφωνία είναι πρωτοφανή σε μέγεθος, είναι 240 δισ. Έτσι δίνεται στη χώρα μας αυτό το περιθώριο, ώστε αλλαγές, οι οποίες δεν είχαν γίνει όλα τα προηγούμενα χρόνια να γίνουν, διότι θα ήταν πολύ καλύτερο να μη φτάσει χώρα μας σε αυτό το σημείο να χρειάζεται να προσφεύγει σε θεσμικούς πιστωτές, θα ήταν δηλαδή προτιμότερο να μην αφήσουμε τον Οκτώβριο του 2009 να έχει φτάσει το χρέος της χώρας στα 340 δις., θα ήταν προτιμότερο να μην είχαμε αφήσει τη χώρα να φτάσει σε ένα έλλειμμα της τάξης του 15,8% για να μην αναγκαζόμασταν να κάνουμε μια σειρά από επιλογές τις οποίες τώρα όλοι θεωρούν ότι ναι μεν είναι σωστές, αλλά δεν γίνονται με τον σωστό τρόπο ή θα έπρεπε να γίνουν μέσα σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

Και επανέρχομαι στο ζήτημα της επιχειρηματολογίας, ότι υπάρχει πρόοδος. Η Ν.Δ. λέει ότι κακώς καταρχάς στοχεύσαμε το έλλειμμα. Γιατί το επικαλείται αυτό το επιχείρημα; Διότι, λέει το έλλειμμα αυτή τη στιγμή επηρεάζεται και από τις κυκλικές διακυμάνσεις της οικονομίας. Δηλαδή, επικαλείται το επιχείρημα ότι «όταν μια οικονομία είναι σε συνθήκες ύφεσης, τότε δεν θα πρέπει να κάνει πολύ αυστηρή δημοσιονομική προσαρμογή, διότι αυτό οδηγεί σε ένταση της ύφεσης». Άρα, λένε στα επιχειρήματα τους αυτά, ότι ο στόχος μας θα έπρεπε να ήταν το διαρθρωτικά διορθωμένο έλλειμμα. Επομένως, αν αυτή είναι μια σωστή άποψη, αν δηλαδή αυτή την άποψη την αποδεχτούμε θα πρέπει να δούμε σε όρους διαρθρωτικού ελλείμματος, τι ακριβώς έχει πετύχει η Κυβέρνηση σ' αυτό το χρονικό διάστημα και το καταθέτω στα πρακτικά της Βουλής, κ. Πρόεδρε. Είναι ένα διάγραμμα, το οποίο ετοίμασαν οι υπηρεσίες στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, το οποίο δείχνει ότι το διαρθρωτικό έλλειμμα της χώρας μειώθηκε από 15,2% το 2009 σε 5,3% το 2011 με βάση στοιχεία

της Eurostat. Πρόκειται για μια πρωτοφανή μείωση της τάξης των 10 ποσοστιαίων μονάδων του ΑΕΠ.

Επομένως, το επιχείρημα της Ν.Δ. ότι «κακώς στοχεύσαμε μέσα στο πρόγραμμα σε όρους είτε απόλυτων μεγεθών για το έλλειμμα, είτε ως ποσοστό του ΑΕΠ και ότι έπρεπε να στοχεύσει το διαρθρωτικά διορθωμένο έλλειμμα και ότι η χώρα απέτυχε», δεν τεκμηριώνεται από τα στοιχεία. Αρκεί δε να σας πω ότι είναι τόσο σημαντική η μείωση που ουσιαστικά μας φέρνει πίσω στο επίπεδο του διαρθρωτικού ελλείμματος του 2005. Το καταθέτω αυτό το στοιχείο στα πρακτικά της Βουλής, αφού κάνω και την εξής επισήμανση. Η εκτίμηση, την οποία καταθέτω αναφορικά με το κυκλικά διαρθρωμένο έλλειμμα, είναι μια εκτίμηση η οποία έχει κάνει η Eurostat. Επειδή πολλές φορές υπάρχουν και μεθοδολογικές διαφορές στην εκτίμηση του «κυκλικά διαρθρωμένο», σας καταθέτω και έναν άλλον πίνακα που είναι ο πίνακας που έχει ετοιμάσει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Από τον πίνακα αυτό προκύπτει ότι το 2009 το διαρθρωτικό έλλειμμα του 2009 ήταν στο 12,3 και τώρα είναι στα 3,4. Τι σημαίνει αυτό; Ότι σε όρους χρονολογικής αναφοράς έχουμε γυρίσει στο 2004 και αυτή είναι μια σημαντική βελτίωση. Αυτό που έχει σημασία και πρέπει να καταγραφεί είναι ότι ακολουθώντας δύο διαφορετικές μεθοδολογικές προσεγγίσεις, πρώτον, την προσέγγιση που έχει η Eurostat, δεύτερον, ακολουθώντας τη προσέγγιση που έχει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ότι η χώρα μας έχει πετύχει σημαντική διαρθρωτική προσαρμογή της τάξης των 9-10 ποσοστιαίων μονάδων, κάτι το οποίο απορρίπτει την επιχειρηματολογία την οποίαν έχει καταθέσει η Ν.Δ., η οποία ισχυρίζεται ότι η χώρα μας απέτυχε και ότι έθεσε λάθος στόχους που αγνοούν τις εξελίξεις στην οικονομία. Και επειδή επιμένω ότι τελικά οι θυσίες δεν πήγαν χαμένες, θα πρέπει να δούμε ακόμη και το 2011.

Είδα τον συνάδελφό της Ν.Δ. να χρησιμοποιεί στοιχεία που κατέθεσα από την εκτέλεση του δωδεκαμήνου και να λέει ότι «το αποτέλεσμα του κρατικού προϋπολογισμού δείχνει ότι έχουμε μια επιβάρυνση σε σχέση με το 2010». Και λέω, ναι, έχουμε μια επιβάρυνση σε σχέση με το 2010 που εν πολλοίς όμως οφείλεται στο γεγονός ότι είχαμε αυξημένους τόκους μεταξύ του 2010 και του 2011 περίπου κατά 3 δισ.. Αναφέρω συγκεκριμένα ότι οι τόκοι ήταν 13,2 δισ. το 2010 και 16,3 δισ. το 2011. Αν όμως δούμε ποιο είναι το πρωτογενές αποτέλεσμα του κρατικού προϋπολογισμού, θα διαπιστώσουμε ότι αυτό μειώθηκε από τα 8 δισ. στα 6,5. Και αν επίσης συγκρίνουμε μια πρώτη εκτίμηση για το ποιο είναι το πρωτογενές αποτέλεσμα της γενικής δαπάνης θα δούμε ότι η μείωση είναι ακόμα μεγαλύτερη, από τα 10 δισ. στα 5,2 δισ..

Άρα, χρησιμοποιώντας δύο αξιόπιστους οικονομικούς δείκτες που είναι, ποια είναι η μεταβολή που έγινε στο διαρθρωτικό έλλειμμα και χρησιμοποιώντας επίσης και την μεταβολή στο πρωτογενές έλλειμμα τόσο της κεντρικής κυβέρνησης όσο και της γενικής κυβέρνησης η βελτίωση όχι απλώς είναι ορατή, είναι ιδιαίτερα σημαντική γι' αυτό και ο στόχος που θέσαμε για το 2012 είναι να προχωρήσουμε σε ένα θετικό, πρωτογενές αποτέλεσμα. Θέλω να απαντήσω επίσης στο συνάδελφό, ο οποίος έθεσε το ερώτημα «γιατί αυτή η μεταβολή στους τόκους μεταξύ του 2010 και του 2011». Αυτή οφείλεται στους εξής παράγοντες. Μέσα στο stock του χρέους που έχει εκδώσει το ελληνικό δημόσιο, υπάρχουν και «τιμαριθμοποιημένα» ομόλογα, των οποίων η εξυπηρέτηση κάθε χρόνο μεταβάλλεται και επηρεάζεται από παράγοντες που έχουν να κάνουν με το που διαμορφώνεται ο πληθωρισμός.

Αυτό λοιπόν το κομμάτι των εκδόσεων του ελληνικού δημοσίου, είχε μια μεγαλύτερη επιβάρυνση το 2011 σε σχέση με το 2010. Επίσης, είχαμε εκδώσει πολύ περισσότερα έντοκα γραμμάτια κατά τη διάρκεια του 2011 σε σχέση με το 2010. Ενδεικτικά να αναφέρω ότι το 2010 το stock των εντόκων ήταν περίπου 9,5 δισεκατομμύρια όταν το 2011 ήταν περίπου 14,5 με 15 δισεκατομμύρια. Άρα αυτά τα στοιχεία από μόνα τους, παρέχουν μια εξήγηση γιατί το 2011 οι τόκοι ήταν περισσότεροι σε σχέση με το 2010. Έρχομαι τώρα σ' ένα άλλο ζήτημα που τέθηκε αναφορικά με την εκτίμηση του ελλείμματος της Γενικής Κυβέρνησης.

Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι μετά τις μεγάλες αλλαγές που έχουν γίνει στο θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της ΕΛ.ΣΤΑΤ., θα πρέπει όλοι οι συνάδελφοι της Επιτροπής Απολογισμού - Ισολογισμού, να αναγνωρίσουν ότι η χώρα μας έκανε μία μεγάλη προσπάθεια για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα του ελλείμματος αξιοπιστίας που την βάρυνε μέχρι και το 2009. Θα πρέπει να ξέρουν ότι το Γενικό Λογιστήριο δεν είναι αυτό το οποίο διαμορφώνει ή συντάσσει τα απολογιστικά αποτελέσματα ως προς το ποιο είναι το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης. Η ΕΛ.ΣΤΑΤ. είναι αυτή, η οποία μας δίνει τα απολογιστικά στοιχεία για το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης. Οι υπηρεσίες του Γενικού Λογιστηρίου, στο πλαίσιο της παρακολούθησης του Προϋπολογισμού και προκειμένου να έχουμε τη δυνατότητα να παίρνουμε πρωτοβουλίες προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τυχόν αποκλίσεις, με βάση τα δεδομένα που υπάρχουν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, αλλά και τα στοιχεία που παίρνουν από το Υπουργείο Εργασίας, το Υπουργείο Υγείας και το Υπουργείο Εσωτερικών για τους ΟΤΑ, κάνουν εκτιμήσεις για το πού θα διαμορφωθεί το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης.

Άρα, ο μόνος υπεύθυνος για να δίνει απολογιστικά στοιχεία του ελλείμματος της Γενικής Κυβέρνησης, είναι η ΕΛ.ΣΤΑΤ.. Τα στοιχεία αυτά τα επικυρώνει η Eurostat και είναι αυτά, τα οποία μπορούν να χρησιμοποιηθούν επισήμως. Βεβαίως και κάνουμε εκτιμήσεις και αυτό είναι υποχρέωσή μας, αλλά δεν έχουμε καμία, αν θέλετε, διάθεση - γιατί άκουσα κάποιον συνάδελφο να χρησιμοποιεί την λέξη «μαγείρεμα» - να επανέλθουμε σε μια περίοδο όπου υπήρχε η υπόνοια ότι το Γενικό Λογιστήριο παρεμβαίνει στη διαμόρφωση των τελικών αποτελεσμάτων. Επίσης, ετέθη, κάποια στιγμή, το ερώτημα ποιες ήταν οι μακροϋποθέσεις που χρησιμοποιήθηκαν και αν οι εκτιμήσεις ήταν ρεαλιστικές. Τις εκτιμήσεις για τα έσοδα, δεν τις κάνει μόνο του το Γενικό Λογιστήριο. Ρωτάμε τις αρμόδιες υπηρεσίες. Για τα φορολογικά έσοδα, ρωτάμε τη Γενική Γραμματεία Φορολογικών και Τελωνειακών Εσόδων. Δεν βάζουμε εμείς τις εκτιμήσεις για το πού θα διαμορφωθούν τα έσοδα. Για τις δαπάνες, βάζουμε εκτιμήσεις οι οποίες προκύπτουν μέσα από έναν διάλογο που γίνεται ανάμεσα στα Υπουργεία και στο Υπουργείο Οικονομικών.

Όμως, όλες αυτές οι εκτιμήσεις γίνονται, πάντοτε, στη βάση ορισμένων προβλέψεων μακροοικονομικών μεγεθών, οι οποίες παρέχονται στο Γ.Λ.Κ.. Διαπιστώσαμε ότι αυτές οι προβλέψεις, μέσα στο 2011, ανατράπηκαν. Θέλω να επισημάνω στους συναδέλφους που ασχολήθηκαν ιδιαίτερα με αυτό το ζήτημα σήμερα, ότι το 2011, ανατράπηκαν σημαντικά. Οι ανατροπές, οι οποίες καταγράφηκαν σε όλη την Ε.Ε., ήταν τέτοιες που, τελικά, η Ε.Ε., στην προσπάθειά της να καταστήσει ολοένα και περισσότερο αξιόπιστη τη διαδικασία κατάρτισης προϋπολογισμών των μελών - χωρών της Ε.Ε., αποφάσισε να αναζητούν, εάν θέλετε, επιβεβαίωση της αξιοπιστίας των μακροοικονομικών προβλέψεων πάνω στις οποίες θεμελιώνεται ο Προϋπολογισμός από έναν ανεξάρτητο φορέα.

Αυτό δείχνει ότι πραγματικά, υπάρχει ένα μεγάλο πρόβλημα πραγματοποίησης σωστών μακροοικονομικών προβλέψεων. Όταν βρισκόμαστε σε τέτοιες συνθήκες υψηλής αβεβαιότητας και σε τέτοιες συνθήκες ρευστότητας, δεν μπορεί κάποιος να ελέγξει, όχι μόνο στην Ελλάδα, τον οποιονδήποτε μακροοικονομέτρη και να καταλογίσει ότι έπεσε έξω στις αποκλίσεις. Αυτό δεν είναι κάτι που αφορά μόνο την Ελλάδα. Αφορά τις περισσότερες από τις εκτιμήσεις που είχαν κατατεθεί για μακροοικονομικά μεγέθη, ακόμα και σε επίπεδο παγκόσμιας οικονομικής ανάπτυξης. Εμείς δεν ισχυριζόμαστε ότι έχουμε το καλύτερο μοντέλο στο Υπουργείο Οικονομικών ή στην Τράπεζα της Ελλάδος ή και στο ΚΕΠΕ που πολλές φορές, συζητούμε μαζί τους προκειμένου να έχουμε μία εκτίμηση και άλλων ανεξάρτητων παραγόντων για το πώς

θα διαμορφωθούν τα μακροοικονομικά μεγέθη. Όμως, προσπαθούμε πάντοτε με τις καλύτερες εκτιμήσεις που υπάρχουν, να πραγματοποιούμε μία αξιολόγηση των στοιχείων για το πώς, τελικά, θα διαμορφωθούν τα μακροοικονομικά μεγέθη και βάσει αυτών να υπολογίσουμε ποια θα είναι τα φορολογικά έσοδα και ποιες οι δαπάνες.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τη δυνατότητα μου δώσατε να απαντήσω σε όλους τους συναδέλφους και επιφυλάσσομαι να κάνουμε μια επόμενη συζήτηση ως προς τη Γενική Κυβέρνηση, έτσι ώστε να κάνουμε και τη συζήτησή μας και για θέματα Γενικής Κυβέρνησης.».

Στη συνέχεια, η Επιτροπή του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους, αφού έλαβε υπόψη τις αγορεύσεις του Εισηγητή της Πλειοψηφίας, κ. Ευστάθιου Κουτμερίδη, του Εισηγητή της Μειοψηφίας, κ. Χρήστου Σταϊκούρα, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου, του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Κωνσταντίνου Κιλτίδη, του Ειδικού Αγορητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη, καθώς και των μελών της, αποδέχθηκε, κατά πλειοψηφία, τα ανωτέρω σχέδια νόμων, κατ' αρχήν, κατ' άρθρο και στο σύνολό τους και προτείνει την επιψήφισή τους από την Ολομέλεια της Βουλής.

Αθήνα, 2 Φεβρουαρίου 2012

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	**Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ	**ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗ**

(Ακολουθούν οι εισηγήσεις: του Εισηγητή της Πλειοψηφίας, κ. Ευστάθιου Κουτμερίδη, του Εισηγητή της Μειοψηφίας, κ. Χρήστου Σταϊκούρα, του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Νικόλαου Καραθανασόπουλου, του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Κωνσταντίνου Κιλτίδη και του Ειδικού Αγορητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, κ. Παναγιώτη Λαφαζάνη)

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΣΕΡΡΩΝ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2010

Του Εισηγητή της Πλειοψηφίας

Ευστάθιου Κουτμερίδη

Βουλευτή Σερρών

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η κύρωση και η εξέταση του Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους είναι μία σημαντική διαδικασία, διότι καταρχάς λογοδοτεί, ουσιαστικά, η εκάστοτε κυβέρνηση για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού και κρίνεται για το κατά πόσο επαληθευτούν οι προβλέψεις της. Δεύτερον, αυτή η διαδικασία συμπληρώνει το θεσμικό πλαίσιο διαφάνειας και ελέγχου των δημοσιονομικών μας στοιχείων.

Είναι γεγονός ότι η Κυβέρνηση τα δύο τελευταία χρόνια, από την πρώτη στιγμή, αναγνώρισε την αναγκαιότητα αναβάθμισης του ρόλου και του έργου της Επιτροπής Ισολογισμού και Απολογισμού και Ελέγχου της Εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού. Παράλληλα, το Υπουργείο Οικονομικών με τον παριστάμενο Αναπληρωτή Υπουργό, κύριο Σαχινίδη, βλέπουμε να δείχνει ιδιαίτερη συνέπεια και ενημερώνει ανά τακτά χρονικά διαστήματα τα μέλη της Επιτροπής για την πορεία εκτέλεσης του Προϋπολογισμού.

Τα δύο τελευταία χρόνια έχουμε μία βελτίωση της ποιότητας της δημοσιονομικής διαχείρισης και την ενίσχυση της λογοδοσίας. Το 2010 με το νόμο 3871/2010 για την δημοσιονομική διαχείριση και ευθύνη, μεταρρυθμίστηκε εκ βάθρων το δημοσιονομικό σύστημα, ενισχύοντας έτσι την αξιοπιστία της δημοσιονομικής και διαμορφώνοντας ένα πλαίσιο που θα επιτρέπει τον μεσοπρόθεσμο οικονομικό προγραμματισμό του κράτους. Με το ν. 3871/2010 καθιερώθηκε από 1/1/2011 η διπλογραφική λογιστική τροποποιημένης ταμειακής βάσης.

Σε ανακοίνωση της Eurostat τον Δεκέμβριο του 2011 επισημαίνεται ότι κατά την επεξεργασία και τη συγκέντρωση των οικονομικών στοιχείων των ετών 2009 – 2010, η ΕΛΣΤΑΤ, η οποία όλοι σήμερα γνωρίζουμε ότι είναι ανεξάρτητη αρχή, ακολούθησε τους κανόνες που εφαρμόζονται απ' όλα τα κράτη-μέλη και δημοσιεύτηκαν τα στοιχεία για το έλλειμμα και το χρέος της ελληνικής κυβέρνησης, χωρίς καμία επιφύλαξη για τις τρεις τελευταίες ανακοινώσεις του Νοεμβρίου 2010, Απρίλιο του 2011 και Οκτώβριο του 2011.

Ο Προϋπολογισμός του έτους 2010 είναι γεγονός ότι υλοποιήθηκε σε ένα δυσμενές οικονομικό περιβάλλον με πρωτόγνωρες δημοσιονομικές συνθήκες για τη χώρα μας. Οι θυσίες των πολιτών, όμως, δεν πήγαν χαμένες. Το 2010 ήταν το πρώτο έτος εφαρμογής ενός προϋπολογισμού της καινούργιας κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, όπου επιτεύχθηκε μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης κατά 5 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Η διόρθωση αυτή του ελλείμματος ήταν η μεγαλύτερη που έχει επιτευχθεί ποτέ από χώρα της Ευρωζώνης.

Ο Απολογισμός και Ισολογισμός του 2010 παρουσιάζει τα στοιχεία εκτέλεσης του Προϋπολογισμού και των εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμών που έχουν σχέση με την χρηματιστική διαχείριση του Δημοσίου, ενώ επιτελείται η λογοδοσία της κυβέρνησης σε σχέση με τις αρχικές προβλέψεις. Λόγω της σπουδαιότητας των ανωτέρω, ο συνταγματικός νομοθέτης έχει θεσπίσει ειδικό έλεγχο επί του Απολογισμού και του Ισολογισμού, καταρχήν από το Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο συντάσσει και σχετική Έκθεση και στη συνέχεια από τη Βουλή των Ελλήνων.

Καταρχάς, όσον αφορά τον Απολογισμό του οικονομικού έτους 2010, αυτός περιέχει σε ό,τι αφορά τα έσοδα, την πρόβλεψη του Προϋπολογισμού για τα έσοδα που βεβαιώθηκαν, τα έσοδα που διαγράφηκαν, το υπόλοιπο των εσόδων που βεβαιώθηκαν μετά την αφαίρεση όσων διαγράφηκαν, τα εισπραχθέντα έσοδα προ της μείωσης των επιστροφών, τα επιστραφέντα έσοδα, τα έσοδα που εισπράχτηκαν μετά τη μείωση των επιστροφών και το εισπρακτέο υπόλοιπο.

Σε ό,τι αφορά τα έξοδα περιέχει τις πιστώσεις που έχουν προϋπολογιστεί, τις πιστώσεις που έχουν διαμορφωθεί, τις πληρωμές και τις αδιάθετες πιστώσεις του Τακτικού Προϋπολογισμού και του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων των Υπουργείων και των Περιφερειών. Ο Ισολογισμός του οικονομικού έτους του 2010 καταρτίστηκε από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους με βάση τις καταστάσεις της γενικής ληψοδοσίας των δημοσίων οικονομικών υπηρεσιών και του γραφείου συμψηφισμού, το ισοζύγιο του δημοσίου χρέους 31/12/2010 και το ανεξόφλητο υπόλοιπο των δανείων που χορηγήθηκαν με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου στις 31/12/2010.

Η Έκθεση του Υπουργού Οικονομικών επί της Εκθέσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου συνοδεύεται από τον έλεγχο, σύμφωνα με τις συνταγματικές επιταγές και ειδικότερα αναφέρονται μεταξύ άλλων τα παρακάτω. Είναι γεγονός ότι ο Προϋπολογισμός του 2010 υλοποιήθηκε σε ένα πολύ δυσμενές οικονομικό περιβάλλον με πρωτόγνωρες δημοσιονομικές συνθήκες για τη χώρα μας. Κύρια χαρακτηριστικά της

κατάστασης αυτής ήταν η συνεχώς αυξανόμενη ύφεση στην ελληνική οικονομία, οι υψηλές δανειακές ανάγκες του ελληνικού δημοσίου και η αδυναμία χρηματοδότησής τους με αποδεκτό κόστος. Στο πλαίσιο αυτό υπήρξε κατά τη διάρκεια εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού έτους 2010 αδήριτη ανάγκη αναθεώρησης των στόχων του προϋπολογισμού και λήψη άμεσων μέτρων συγκράτησης των δαπανών και αύξηση των φορολογικών εσόδων.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού του έτους 2010, τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού, πλην των δανειακών εσόδων, υπολείπονται των προβλέψεων κατά 2.895.000 ευρώ ή κατά ποσοστό 5,4%. Τα έσοδα του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων, υπολείπονται των προβλέψεων κατά 760 εκατ. ευρώ ή κατά ποσοστό 19,7%. Οι δαπάνες του Τακτικού Προϋπολογισμού μαζί με τους τόκους παρουσιάζουν μείωση έναντι των προβλέψεων κατά 3.300.000 ευρώ ή κατά ποσοστό 4,6%. Σε σχέση με το 2009 είναι μειωμένες κατά 11.393.000 ευρώ ή κατά ποσοστό 14,2%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μείωση έναντι των προβλέψεων κατά 2.016.000 ευρώ παρουσιάζουν και οι δαπάνες του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων. Σε σχέση με το 2009 είναι μειωμένες κατά 1.028.000 ευρώ ή κατά ποσοστό 11%. Οι καθαρές δανειακές ανάγκες του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού του έτους 2010 ανήλθαν στο ποσό των 23.325.000 ευρώ μειωμένες έναντι των προβλέψεων κατά 1.661.000 ευρώ. Σε σχέση με τις δανειακές ανάγκες του έτους 2009 εμφανίζουν σημαντική μείωση κατά 15.792.000 ευρώ. Η κάλυψη των δανειακών αναγκών έγινε με ισόποσο καθαρό δανεισμό.

Είναι γεγονός ότι θα σας κουράσω λίγο με τους αριθμούς, αλλά μιλάμε πάντοτε για απολογισμό και ισολογισμό. Η δαπάνη για τη πληρωμή τόκων ανήλθε στο ποσό των 13.223.028.000 ευρώ, έναντι πρόβλεψης 12. 950.000.000 ευρώ. Δηλαδή, παρουσίασε μία υπέρβαση κατά 273.083.028 εκατ. ευρώ ή κατά ποσοστό 2,1%. Σχετικά με το σχολιασμό του Ελεγκτικού Συνεδρίου για το έλλειμμα του προϋπολογισμού επισημαίνεται ότι η διαδικασία προσδιορισμού του ελλείμματος τόσο της Κεντρικής Κυβέρνησης όσο και της Γενικής Κυβέρνησης είναι μία πολύ σύνθετη και πολύπλοκη εργασία, η οποία στηρίζεται στην μεθοδολογία του ευρωπαϊκού στατιστικού συστήματος και αρμόδια για αυτή τη διαδικασία είναι η ΕΛ.ΣΤΑΤ., η οποία σήμερα με πρωτοβουλίες της προηγούμενης Κυβέρνησης, είναι μία απολύτως Ανεξάρτητη Αρχή.

Το δημόσιο χρέος υπολογιζόμενο με τη μέση τιμή του δελτίου τιμών ξένων νομισμάτων κατά την 31/12 ανήλθε στο ποσό 340.286.201.897 ευρώ έναντι

298.839.603.347 ευρώ την 31/12/2009. Δηλαδή, αυξήθηκε κατά 41.446.598.549 ευρώ, ήτοι κατά ποσοστό 13,9%.

Τέλος, το ύψος των ανεξόφλητων υπολοίπων των δανείων, που καλύπτονται με εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου ανήλθε στον ισολογισμό στις 31/12/2010 στο ποσό των 22.438.242.000 ευρώ έναντι ως 25.586.557.000 ευρώ την 31/12/2009. Μειώθηκε, δηλαδή, κατά 3.148.000.000 ευρώ. Η μείωση οφείλεται, κατά κύριο λόγο, στην ανάληψη των δανείων του ΕΛΓΑ από το Ελληνικό Δημόσιο το εγγυημένο υπόλοιπο, το οποίο την 13/12/2009 ανήρχετο στο ποσό των 3.189.000.000 ευρώ.

Οι εγγυήσεις, που χορηγήθηκαν σε ανώνυμες εταιρείες βάσει των διατάξεων του νόμου 3723/2008 «Ενίσχυση ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσεις και άλλες διατάξεις», όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, ανέρχονται στο ποσό των 49.609.700.000 ευρώ και αφορούν σε πράξεις εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου προς τις διάφορες τραπεζικές εταιρείες με σκοπό την άντληση ρευστότητας.

Σύμφωνα με το άρθρο 17 του νόμου 3845/2010 «Μνημόνιο οικονομικής και χρηματοπιστωτικής πολιτικής», οι εγγυήσεις αυτές εξαιρούνται από το ανώτατο όριο εγγυήσεων. Οι καταπτώσεις εγγυήσεων ανήλθαν στο ποσό των 836.273.790 ευρώ και οι πληρωμές που διενεργήθηκαν από το λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου.

Με βάση αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτείνω την ψήφιση της κύρωσης του Απολογισμού και του Ισολογισμού για το έτος 2010.

Ευστάθιος Κουτμερίδης

Βουλευτής Σερρών

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΣΗΓΗΤΗ ΤΗΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΥ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2010

του Εισηγητή της Μειοψηφίας

Χρήστου Σταϊκούρα

Βουλευτή Φθιώτιδας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Συμμετέχουμε σήμερα σε μία σημαντική διαδικασία λογοδοσίας αναφορικά με τη εκτέλεση του Προϋπολογισμού του Κράτους. Διαδικασία από την οποία κρίνεται η αξιοπιστία του υπό συζήτηση Προϋπολογισμού και η επαλήθευση των προσδοκιών και των προβλέψεών του. Διαδικασία που επιτελείται με την κατάθεση, συζήτηση και κύρωση του Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους για το 2010.

Μία κρίσιμη χρονιά. Χρονιά, κατά την οποία η προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, εξαιτίας πράξεων και παραλείψεών της, προσέφυγε στο Μηχανισμό Στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας και υπέγραψε Μακροχρόνιο Πρόγραμμα Οικονομικής Πολιτικής, το «Μνημόνιο». Και απ' ό,τι αποδεικνύεται σήμερα, σύμφωνα με δηλώσεις μελών της ηγεσίας της τότε Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, αυτό έγινε «στα τυφλά».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της ασκούμενης οικονομικής πολιτικής το 2010 προϋποθέτει να εξετάσουμε το σημείο εκκίνησης αυτής. Δηλαδή το 2009.

Έχουμε πολλές φορές υποστηρίξει, ως Νέα Δημοκρατία, ότι το έλλειμμα του 2009 θα μπορούσε, με κατάλληλες δράσεις που είχαν ήδη αναληφθεί από την Κυβέρνηση της ΝΔ και θα υλοποιούνταν το τελευταίο τρίμηνο του έτους, να κλείσει κοντά στο 10% του ΑΕΠ. Σαφώς υψηλότερα απ' ότι είχε προϋπολογίσει η προηγούμενη Κυβέρνηση. Αλλά πολύ χαμηλότερα απ' ότι δημιούργησε και παρουσίασε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Και εδώ φυσικά και υπάρχουν πολιτικές ευθύνες.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η οποία από την μία πλευρά προχώρησε σε λογιστικές ακροβασίες, ματαιώνοντας «ώριμες» δημόσιες εισπράξεις του 2009, μεταφέροντας εισπράξεις του 2009 στο 2010 και μεταθέτοντας πληρωμές του 2010 στο 2009 (όπως είναι οι επιστροφές φόρων, η πληρωμή χρεών νοσοκομείων, οι δαπάνες για

εξοπλιστικά, η μετάθεση είσπραξης ΕΤΑΚ, η κατάργηση ρύθμισης για ημιυπαίθριους, η κατάργηση ρύθμισης για λαχεία και ξυστό κ.ά.).

Ενώ έχασε και κάθε έλεγχο στα έσοδα. Η υστέρηση εσόδων στο εννεάμηνο Ιανουαρίου – Σεπτεμβρίου 2009 σε σχέση με το 2008 ήταν 1,1 δισ. ευρώ και μόνο στο τελευταίο τρίμηνο του έτους ξεπέρασε τα επιπλέον 2 δισ. ευρώ, για να φθάσει στο σύνολο του έτους περίπου στα 3 δισ. ευρώ!

Και φυσικά προχώρησε σε επαναταξινομήσεις και λογιστικές προσαρμογές που δεn ακολουθούνται στις περισσότερες από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Όπως είναι για παράδειγμα, η ένταξη των ΔΕΚΟ στα στοιχεία της Γενικής Κυβέρνησης, η οποία, σύμφωνα με την Έκθεση της Επιτροπής για την Αξιοπιστία των Δημοσιονομικών Στοιχείων, Επιτροπής που συνέστησε ο τότε Υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου, «*δεν ανταποκρίνεται στην ισχύουσα ευρωπαϊκή πρακτική*».

Για το ίδιο θέμα να θυμίσω ότι ο πρώην Υπουργός Οικονομικών κ. Χριστοδουλάκης επισήμανε ότι «*η Ελλάδα [η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ] δεν έπρεπε να έχει αποδεχθεί πρωτοβουλίες που οδήγησαν σε απρόσμενη διόγκωση του ελληνικού χρέους…κανένα από αυτά δεν ήταν κρυφό, άγνωστο ή μη εξυπηρετούμενο χρέος…άλλες χώρες δεν περιλαμβάνουν τις εγγυήσεις των ΔΕΚΟ στο κρατικό χρέος*» («Σώζεται ο Τιτανικός;», 2011).

Ενώ, ο κ. Στουρνάρας, Γενικός Διευθυντής του ΙΟΒΕ, ανέφερε, εδώ στη Βουλή, στην Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Έρευνας και Τεχνολογίας, ότι «*η κάθε χώρα χρησιμοποιεί το σύστημα εθνικών λογαριασμών και τις γκρίζες ζώνες προς όφελός της*». «*Νομίζω, συνέχιζε, ότι δεν ήταν πολύ σοφό αυτό που έγινε, όπως έγινε…έχω πολλά και σοβαρά ερωτηματικά για την επαναταξινόμηση*» (14.12.2010).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το 2010 η χώρα προσέφυγε στο Μηχανισμό Στήριξης και η Κυβέρνηση στην υπογραφή του Μνημονίου. Επακόλουθο, κυρίως, πράξεων και παραλείψεών της. Και αυτό διότι:

1^{ον}. «Φούσκωσε» το δημοσιονομικό έλλειμμα της χώρας για το 2009.

2^{ον}. Προχώρησε στην υποβολή και ψήφιση Προϋπολογισμού που ήταν κατώτερος των περιστάσεων.

3ον. Κατέθεσε Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, το οποίο ενσωμάτωνε, όπως αποδεικνύεται εκ των υστέρων με τα «πακέτα» μέτρων, μη υλοποιήσιμους στόχους.

4ον. Έστελνε λανθασμένα και αντιφατικά μηνύματα στις αγορές. Αυτές άρχισαν να μας «τιμωρούν» όταν διαπίστωσαν ότι η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αναλώνεται σε διακηρύξεις και επιδίδεται σε φλυαρία χωρίς να προωθεί μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης.

5ον. Αναφέρονταν απαξιωτικά για τη χώρα, το κύρος και την αξιοπιστία της, με δυσμενείς επιπτώσεις για την δανειοληπτική της ικανότητα.

6ον. Υπέπεσε σε σωρεία παλινωδιών, δείγμα ελλείμματος πολιτικής αξιοπιστίας.

7ον. Άργησε να πάρει μέτρα. Αν τα μέτρα είχαν ληφθεί νωρίτερα, θα ήταν πολύ ηπιότερα και ισοδυνάμου οικονομικού αποτελέσματος.

8ον. Δεν δανείστηκε έγκαιρα τα αναγκαία ποσά για να καλείψει τις δανειακές ανάγκες της χώρας, ή το έκανε με ομόλογα λανθασμένης χρονικής διάρκειας με βάση τα επιτόκια της αγοράς.

Έτσι, λοιπόν, η αλήθεια είναι ότι η ηγεσία της Κυβέρνησης του κ. Παπανδρέου ή έχασε τον έλεγχο των εξελίξεων ή οδήγησε τη χώρα στο «Μηχανισμό Στήριξης» και το «Μνημόνιο».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Αυτές οι πολιτικές επιλογές διόγκωσης του ελλείμματος του 2009, είχαν ως αποτέλεσμα η προηγούμενη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να «θριαμβολογεί» για τη μείωσή του, κατά περίπου 5 ποσοστιαίες μονάδες το 2010.

Έωλες «θριαμβολογίες», όπως αποδεικνύεται σήμερα, καθώς το έλλειμμα, το 2011, θα κλείσει περίπου στο ίδιο επίπεδο με αυτό του 2010, παρά τις τεράστιες θυσίες της κοινωνίας. Ενώ, το έλλειμμα της Κεντρικής Κυβέρνησης, σύμφωνα με τα δημοσιευμένα στοιχεία εκτέλεσης του Προϋπολογισμού, διαμορφώνεται σε υψηλότερα από το 2010 επίπεδα.

Και το έλλειμμα του Τακτικού Προϋπολογισμού, δηλαδή της Κεντρικής Κυβέρνησης πλην του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, είναι 17% υψηλότερο από αυτό του 2010. Σε κάθε περίπτωση, το 2010 ελήφθησαν πρωτοφανή σε ένταση και έκταση μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής.

Τα περισσότερα οικονομικά αναποτελεσματικά και κοινωνικά άδικα. Με αποτέλεσμα να παρατηρείται αξιοσημείωτη απόκλιση των μεγεθών από τους συνεχώς αναθεωρημένους στόχους και τις προβλέψεις. Ενδεικτικά για το 2010:

1ον. Η ύφεση διαμορφώθηκε στο 3,5%, έναντι αρχικού στόχου για ύφεση 0,3%.

2ον. Ο πληθωρισμός στο 4,7%, έναντι αρχικού στόχου για 1,4%.

3ον. Η ανεργία διαμορφώθηκε στο 11,9%, έναντι αρχικού στόχου για 9,7%.

4ον. Τα καθαρά έσοδα αυξήθηκαν κατά 5,5%, έναντι αρχικού στόχου για αύξηση κατά 9,0%.

5ον. Τα καθαρά εισπραχθέντα έσοδα, σε απόλυτα όμως μεγέθη, υπολείπονται των προβλέψεων, κατά 3,6 δισ. ευρώ ή 6,34% (βλ. Έκθεση Ελεγκτικού Συνεδρίου, σελ. 3).

6ον. Οι άμεσοι φόροι υπολείπονται τόσο έναντι των στόχων του Προϋπολογισμού όσο και έναντι του προηγούμενου οικονομικού έτους (βλ. Έκθεση Ελεγκτικού Συνεδρίου, σελ. 7).

7ον. Διαπιστώνεται σημαντική υστέρηση των εισπράξεων έναντι των βεβαιώσεων που συντελέστηκαν (βλ. Έκθεση Ελεγκτικού Συνεδρίου, σελ. 18).

8ον. Οι δαπάνες για δημόσιες επενδύσεις μειώθηκαν κατά 12%, έναντι αρχικού στόχου για αύξηση κατά 8,4%.

«Θυσιάστηκε» η αναπτυξιακή δυναμική της οικονομίας προκειμένου να καλυφθούν αστοχίες στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού.

Έτσι, βυθίστηκε ακόμα περισσότερο η οικονομία στην ύφεση και συρρικνώνονται οι προοπτικές ανάταξής της.

9ον. Δημιουργήθηκε ένα τεράστιο εσωτερικό χρέος, στο σύνολό του μέσα στο έτος, ύψους 5,3 δισ. ευρώ στο τέλος του 2010.

Χρέος, το οποίο σήμερα υπερβαίνει τα 6,5 δισ. ευρώ.

10ον. Αποκρατικοποιήσεις δεν πραγματοποιήθηκαν. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ προσδοκούσε να εισπράξει 2,5 δισ. ευρώ από αποκρατικοποιήσεις μέσα στο 2010. Και τελικά δεν εισέρρευσε ούτε ένα ευρώ στα κρατικά ταμεία, παρά το γεγονός ότι οι συνθήκες στην αγορά ήταν σαφώς ευνοϊκότερες σε σχέση με σήμερα.

11ον. Το ύψος του χρέους Κεντρικής Κυβέρνησης την 31.12.2010 ανήλθε σε 340,3 δισ. ευρώ ή 147,7% του ΑΕΠ έναντι 298,8 δισ. ευρώ ή 125,8% του ΑΕΠ το 2009, με αποτέλεσμα να διαπιστώνεται αύξηση του ονομαστικού κεφαλαίου του δημοσίου χρέους κατά 41,5 δισ. ευρώ ή 13,9% του ΑΕΠ (βλ. Έκθεση Ελεγκτικού Συνεδρίου, σελ. 56).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Το αποτέλεσμα αυτών των αστοχιών στις προβλέψεις και των αποκλίσεων στους στόχους ήταν οι περαιτέρω οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων και οι επιπλέον φορολογικές επιβαρύνσεις.

Και όλα αυτά ώστε η Κυβέρνηση να φανεί ότι επιτυγχάνει, τουλάχιστον λογιστικά, τους συνολικούς δημοσιονομικούς στόχους της. Συνολικοί στόχοι, όμως, οι οποίοι, και αυτοί, αναθεωρήθηκαν. Έτσι, το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης για το 2010, ενώ εκτιμόταν στο «Μνημόνιο» ότι θα διαμορφωθεί στο 8,1% του ΑΕΠ, ανήλθε τελικά στο 10,6% του ΑΕΠ.

Και αυτή η αναθεώρηση οφειλόταν, κατά τα 2/3 της, σύμφωνα και με την Έκθεση της «Τρόϊκας», στην υστέρηση των εσόδων του 2010. Ακόμη όμως και για αυτή τη μείωση του ελλείμματος, έχει ενδιαφέρον να εξετάσει κανείς τις πηγές της. Σύμφωνα με τον Προϋπολογισμό του 2011, αυτές, για το 2010 ήταν:

Η αύξηση της έμμεσης φορολογίας [κατά 3,2 δισ. ευρώ].

Οι οριζόντιες περικοπές αποδοχών και συντάξεων [κατά 2 δισ. ευρώ].

Η μείωση των μεταβιβαστικών πληρωμών (μειώσεις σε αμυντικές δαπάνες, εξόφληση παλαιών χρεών των νοσοκομείων το 2009) [κατά 2,9 δισ. ευρώ].

Η μείωση των δαπανών του ΠΔΕ [κατά 1,1 δισ. ευρώ].

Η μείωση των καταναλωτικών δαπανών [κατά 700 εκατ. ευρώ].

Δηλαδή, η μείωση του ελλείμματος προήλθε, κυρίως, από λογιστικές ταξινομήσεις, από τη φορολογική αφαίμαξη νοικοκυριών και επιχειρήσεων και από την περιοριστική εισοδηματική πολιτική. Δηλαδή, από πολιτικές επιλογές που ενισχύουν τις υφεσιακές τάσεις της οικονομίας. Και όχι από τη μείωση της σπατάλης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η ΝΔ δεν ψήφισε το «Μνημόνιο». Γιατί η Κυβέρνηση δεν διαπραγματεύτηκε, ως όφειλε, το περιεχόμενο του «Μνημονίου». Αλλά και γιατί το είχε μελετήσει. Γιατί το μίγμα των μέτρων δεν ήταν το κατάλληλο και θα βύθιζε τη χώρα στο φαύλο κύκλο της ύφεσης. Και γιατί δεν αντιμετώπιζε το πρόβλημα του χρέους.

Σήμερα, η επιδείνωση της δημοσιονομικής κατάστασης, η διόγκωση του δημοσίου χρέους, η πρωτοφανής αύξηση της ύφεσης, και η εκτόξευση της ανεργίας επιβεβαιώνουν, δυστυχώς, τις εκτιμήσεις της ΝΔ.

Την τότε στάση όμως της ΝΔ έρχονται σήμερα να δικαιώσουν και πρόσωπα όπως αυτά του πρώην Πρωθυπουργού κ. Σημίτη και του Υπουργού κ. Χρυσοχοϊδη. Ο Κ. Σημίτης δήλωσε ότι *«[το Μνημόνιο] συντάχτηκε χωρίς να υπάρχει ικανοποιητική προετοιμασία και λειτούργησε με τρόπο που επιδείνωσε την κατάσταση»* και πως «*οι συντάκτες του Μνημονίου είχαν παραλείψει επίσης να συναρτήσουν τους στόχους τους με τις πραγματικές εξελίξεις, να προβλέψουν δηλαδή ότι σε περίπτωση ύφεσης θα παρατείνεται αυτόματα ο χρόνος πραγματοποίησης των στόχων ή και θα περιορίζονται ορισμένες επιδιώξεις. Ήταν ένα πολιτικά μοιραίο λάθος*» (23.1.2012).

Και ο κ. Χρυσοχοΐδης, ο οποίος τόνισε πως «*έπρεπε να αποφύγουμε το Μνημόνιο, να εξασφαλίσουμε το γρήγορο δανεισμό της χώρας για να μην οδηγηθούμε σε αυτού του είδους τις εξελίξεις*» και ότι «*από την στιγμή που μπήκαμε στο Μνημόνιο δε διαπραγματευτήκαμε σωστά και βέβαια αποδειχθήκαμε πλήρως ανίκανοι στην διαχείριση των υποχρεώσεων που είχαμε αναλάβει*» (19.12.2011).

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Δυστυχώς η ίδια αδιέξοδη οικονομική πολιτική ακολουθήθηκε και πέρυσι. Η προχθεσινή δημοσιοποίηση της εκτέλεσης του Προϋπολογισμού επιβεβαίωσε πως το 2011 ήταν μια χαμένη χρονιά δημοσιονομικής πολιτικής.

Μία χρονιά που δεν προχώρησε η αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή, παρά τις τεράστιες θυσίες των πολιτών. Οι αποκλίσεις από τους αρχικούς και αναθεωρημένους στόχους διατηρήθηκαν, παρά τις έκτακτες εισφορές και τις μειώσεις μισθών και συντάξεων που επιβλήθηκαν τους τελευταίους μήνες του 2011.

Παρά, λοιπόν, τη λήψη νέων μέτρων συνολικού ύψους περίπου 10% του ΑΕΠ για το 2011 δεν κατέστη αδύνατη η επίτευξη του αρχικού στόχου του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος για τη μείωση του ελλείμματος γενικής κυβέρνησης στο 7,3% του ΑΕΠ. Και αυτό αναμένεται να διαμορφωθεί περίπου στο 9,5% του ΑΕΠ.

Ενδεικτικά, το έλλειμμα του Κρατικού Προϋπολογισμού διαμορφώθηκε στα 21,7 δισ. ευρώ το 2011, υψηλότερα από το 2010 κατά 1,3% και πολύ υψηλότερα από τις προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος (19,8 δισ. ευρώ).

Παρά το γεγονός ότι περικόπηκε ακόμη περισσότερο το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων – κατά περίπου 1 δισ. ευρώ σε σχέση με τις προβλέψεις του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Αυτά τα αδιέξοδα της ασκούμενης πολιτικής, όπως αποτυπώνονται στην αδυναμία επίτευξης της δημοσιονομικής προσαρμογής και στην επιδείνωση των δεικτών της ελληνικής οικονομίας, κατέστησαν αναπόφευκτη την απόφαση της 26ης - 27ης Οκτωβρίου και αναγκαία την άμεση υλοποίησή της.

Υλοποίηση που περιλαμβάνει την οικειοθελή συμμετοχή των ιδιωτών στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους. Δεν αρκεί, όμως, το «κούρεμα» του χρέους για να εξασφαλισθεί η βιωσιμότητά του. Απαιτείται:

1ον. Η επίτευξη υψηλών και διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων, μέσα από την αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή, αφού πρώτα επαναξιολογηθούν και τροποποιηθούν συγκεκριμένες πολιτικές, οι οποίες έχουν αποδειχθεί οικονομικά αναποτελεσματικές.

2ον. Η συμπλήρωση των πολιτικών με μέτρα για την ανάσχεση της ύφεσης, την αναθέρμανση της πραγματικής οικονομίας και τον περιορισμό της ανεργίας. Διότι χωρίς ανάκαμψη και ανάπτυξη της οικονομίας ούτε οι άμεσοι δημοσιονομικοί στόχοι θα επιτευχθούν, ούτε το χρέος θα καταστεί μακροχρόνια βιώσιμο.

Χρήστος Σταϊκούρας

Βουλευτής Φθιώτιδας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΟΥ Κ.Κ.Ε.
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΑΧΑΪΑΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2010

Του Ειδικού Αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος

Νικόλαου Καραθανασόπουλου

Βουλευτή Αχαΐας

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

θέλω να κάνω ορισμένες σύντομες παρατηρήσεις. Κατ' αρχάς, να δηλώσω εκ των προτέρων, δεν ψηφίζουμε το νομοσχέδιο που κυρώνει τον Ισολογισμό και Απολογισμό του Κράτους για το 2010. Η πρώτη παρατήρηση έχει να κάνει με μια διαπίστωση, η οποία από το Ελεγκτικό Συνέδριο επαναλαμβάνεται σε όλους τους Απολογισμούς και Ισολογισμούς. Μόνο που εδώ αποκτά και νέα διάσταση. Η εκτίμηση του Ελεγκτικού Συνεδρίου λέει ότι και για το 2010 διαπιστώνεται σημαντική απόκλιση από τις προβλέψεις του Προϋπολογισμού τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και στων δαπανών. Αυτό αντιβαίνει σε μια σειρά διατάξεις. Μόνο που εδώ δεν έχουμε μια απόκλιση από έναν κρατικό προϋπολογισμό. Έναν κρατικό προϋπολογισμό, ο οποίος αναθεωρήθηκε μετά από 40 περίπου μέρες από την ψήφισή του με την επικαιροποίηση του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος και υπήρξε και δεύτερη επίσημη αναθεώρηση με το Μνημόνιο το Μάιο και τους εκτελεστικούς νόμους. Άρα, λοιπόν, δεν μπορεί να αποτελεί ο Προϋπολογισμός βάση για συζήτηση, αφού έχει αλλάξει. Και άλλαξε με ευθύνη της ίδιας της Κυβέρνησης και με επίσημο τρόπο. Ένα ζήτημα είναι αυτό.

Δεύτερο ζήτημα, συζητάμε για τον Απολογισμό και Ισολογισμό ενός έτους, που θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε έτος σταθμό. Σε ποιο ζήτημα; Στη συνέχιση και κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης και αυτό τουλάχιστον επιβεβαιώνεται και από τα μεγέθη που αποτυπώνονται στον Απολογισμό, τόσο στο σκέλος των εσόδων όσο και στο σκέλος των δαπανών. Και εδώ έρχεται το Ελεγκτικό Συνέδριο και κάνει την εξής διαπίστωση, την οποία θα θελήσω να γενικεύσω, το πρωτογενές έλλειμμα για το 2010 ανήλθε μόλις στο 0,24%. Όμως, αυτή η τεράστια μείωση του πρωτογενούς ελλείμματος, όπως κατεγράφη, ούτε επίπτωση σημαντική είχε στο δημόσιο χρέος, ούτε πολύ περισσότερο, συνέβαλε στο να υπάρχει διαφορετική εικόνα για το 2011, των μεγεθών, των εκτιμήσεων και των αξιολογήσεων.

Άρα, λοιπόν, η προπαγανδιστική αξιοποίηση, ότι το 2012 ο Προϋπολογισμός θα έχει πρωτογενές πλεόνασμα, είναι ένα άδειο πουκάμισο, γιατί ο δημοσιονομικός

ισοσκελισμός ανάμεσα στα έσοδα και τις δαπάνες δεν μπορεί να θωρακίσει την καπιταλιστική οικονομία από την εκδήλωση των κρίσεων, ούτε μπορεί να αναιρέσει τις αίτιες διεύρυνσης του δημόσιου χρέους. Η υπόθεση του χρέους πηγάζει από την ίδια την ουσία, τον τρόπο λειτουργίας του οικονομικού συστήματος. Πηγάζει από αυτό ακριβώς, γιατί βλέπουμε ότι είναι ένα φαινόμενο, ένα αποτέλεσμα, το οποίο απαντάμε σε όλες τις καπιταλιστικές οικονομίες, αλλού σε μεγαλύτερο αλλού σε μικρότερο βαθμό και σε συνθήκες ανάπτυξης. Συμβαδίζει, δηλαδή, με μία αναπτυξιακή διαδικασία η διεύρυνση του δημοσίου χρέους, αλλά περισσότερο σε συνθήκες καπιταλιστικής κρίσης, αυτό διογκώνεται υπέρμετρα. Επιβεβαίωση αυτών, είναι η τεράστια αύξηση του δημόσιου χρέους συνολικά στις χώρες – μέλη του ΟΟΣΑ από το 2008 έως σήμερα, που αυξήθηκε ποσοστιαία με πολλαπλάσιους ρυθμούς σε σχέση με την αύξηση του ελληνικού δημόσιου χρέους.

Άρα, λοιπόν, και η διαχείριση της καπιταλιστικής κρίσης, ανεξάρτητα των μιγμάτων, γιατί η κάθε μια χώρα αξιοποίησε διαφορετικά μίγματα αντιμετώπισης της ύφεσης, είχαν ως κοινό αποτέλεσμα τη διόγκωση του δημόσιου χρέους. Και σε αυτές τις χώρες που ακολούθησαν περιοριστική δημοσιονομική πολιτική, όπως είναι η Ελλάδα και άλλες χώρες της Ευρωζώνης αλλά και στις ΗΠΑ που ακολούθησαν επεκτατική δημοσιονομική πολιτική, η οποία και εκεί είχε ως αποτέλεσμα τη τεράστια διόγκωση των ελλειμμάτων αλλά και την αύξηση του δημόσιου χρέους. Άρα ουσιαστικά, αυτό, το οποίο το τόνισε και άλλος «κυνηγάνε να πιάσουν την ουρά τους» σε αυτό το φαύλο κύκλο ανάμεσα στην ύφεση και στην επίπτωση, την οποία έχει στο χρέος.

Βεβαίως, η εξέλιξη αυτή δείχνει ότι όχι μόνο δεν είχαμε αποτελέσματα στην διαχείριση του δημοσιονομικού χρέους για να το καταστήσουμε πιο βιώσιμο, αλλά ταυτόχρονα μεγάλωσε και βάθυνε το 2010 η ύφεση, παρ' όλες αυτές τις πολιτικές. Έτσι λοιπόν είχαμε και εμβάθυνση της ύφεσης και αύξηση του δημόσιου χρέους, γιατί η ύφεση και η μείωση του παρανομαστή διευρύνει ακόμα περισσότερο το ποσοστό του χρέους, όπως αποτυπώνεται στο ΑΕΠ και κάνει πολύ πιο δύσκολη την ίδια την διαχείριση.

Κλείνοντας αυτή την παρένθεση, φαίνεται μέσα από τα στοιχεία του Ισολογισμού και του Απολογισμού, τα αποτελέσματα αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής. Ουσιαστικά η αύξηση των φορολογικών εσόδων προήλθε μέσα από την αύξηση των έμμεσων φόρων, της έμμεσης φορολογίας, της πλέον αντιλαϊκής φορολογίας που μπορεί να υπάρξει και η οποία πλήττει πολύ περισσότερο αυτούς που έχουν μικρά εισοδήματα, τους

χαμηλόμισθους, τους χαμηλοσυνταξιούχους, ακόμη και τους άνεργους, για αυτούς που δεν έχουν «στον ήλιο μοίρα» και είναι αναγκασμένοι να καταβάλουν την αυξημένη έμμεση φορολογία.

Από την άλλη μεριά εμείς εκτιμάμε ότι ανεξάρτητα των κυβερνητικών προθέσεων και διακηρύξεων, η υπόθεση της πάταξης της φοροδιαφυγής και της είσπραξης των ληξιπρόθεσμων οφειλών αξιοποιείτε από τις εκάστοτε κυβερνήσεις, προχθές της ΝΔ, χθες του ΠΑΣΟΚ και σήμερα της συγκυβέρνησης ως πρόσχημα για να κλιμακωθεί η φοροεπιδρομή απέναντι στα λαϊκά εισοδήματα. Η πορεία των ληξιπρόθεσμων οφειλών επιβεβαιώνει, ότι είναι μία συνειδητή επιλογή από μεριάς των κυβερνήσεων, που αποτυπώνει τη σύμφυση ανάμεσα στους ελεγκτικούς και εισπρακτικούς θεσμούς με τους επιχειρηματικούς ομίλους και το μεγάλο κεφάλαιο, σε μία προσπάθεια διευκόλυνσης της δράσης του μέσα από αυτή την διαδικασία, αλλά και ταυτόχρονα ως ένα πρόσχημα για να συνεχιστεί η φοροεπιδρομή.

Δεύτερη παρατήρηση για το σκέλος των δαπανών. Το ίδιο το Ελεγκτικό Συνέδριο λέει ότι όποια υπέρβαση των δαπανών έχει να κάνει, ουσιαστικά, με τη διαχείριση του δημόσιου χρέους. Οφείλετε στην αύξηση των τόκων για τον βραχυπρόθεσμο δανεισμό και στην αύξηση των εσόδων για το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, ενώ αντίθετα η υπέρβαση των δαπανών που παρατηρήθηκε, οφείλεται σε μέτρα που εξυπηρετούσαν τους πιστωτές και το χρηματοπιστωτικό σύστημα της χώρας μας. Έχουμε μία σοβαρότατη, ραγδαία μείωση των κρατικών δαπανών, όσον αφορά την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Μείωση δαπανών για μισθούς και συντάξεις, μείωση των επιχορηγήσεων στα ασφαλιστικά ταμεία και ταυτόχρονα μη απόδοση των πόρων, που το ίδιο το Κράτος έχει θεσμοθετήσει για την πενιχρή χρηματοδότηση των οργανισμών τοπικής και περιφερειακής διοίκηση. Αυτά τα λέει το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Άρα λοιπόν αναδεικνύεται ουσιαστικά το βάθος, η έκταση και τα χαρακτηριστικά της αντιλαϊκής επίθεσης. Αυτό δεν είχε ως αποτέλεσμα και η όποια μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος που παρατηρείται και για την οποία πανηγυρίζει η Κυβέρνηση και λέει ότι πέτυχε μία πρωτόγνωρη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, δεν αποτέλεσε την αφορμή για να ανοίξει μία άλλη μέρα το 2011 για τον ελληνικό λαό. Αντίθετα η αντιλαϊκή επίθεση κλιμακώθηκε, τα βάρβαρα και αντιλαϊκά μέτρα συνεχίστηκαν να λαμβάνονται με την συνεχή επικαιροποίηση της αντιλαϊκής επίθεσης και δεν μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν την ύφεση, αντίθετα επιδεινώθηκε η ίδια η οικονομική κατάσταση με την εκβάθυνση της καπιταλιστικής κρίσης και στη χώρα μας, αλλά και την επέκταση στις υπόλοιπες οικονομίες της Ε.Ε..

Αυτό δείχνει ότι η όποια διαχειριστική πολιτική είναι αδιέξοδη. Δείχνει τα όρια της διαχειριστικής ικανότητας των αστικών πολιτικών απέναντι στην κρίση του καπιταλιστικού συστήματος. Όρια, τα οποία δεν μπορεί να ξεπεράσει, γι' αυτό και είναι αναποτελεσματικές οι όποιες μορφές διαχείρισης, αλλά πέρα από τον αναποτελεσματικό χαρακτήρα τους, είναι βαθύτατα αντιλαϊκές και ταξικές. Δηλαδή στο όνομα της σωτηρίας του καπιταλιστικού συστήματος και των επιχειρηματικών, μονοπωλιακών ομίλων οδηγούμε στην φτώχια και στην εξαθλίωση τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα τόσο σε συνθήκες κρίσεις, όσο και σε συνθήκες ανάπτυξης. Από αυτή την άποψη είναι επιβεβλημένη η ρήξη και η ανατροπή με την συγκεκριμένη οργάνωση της οικονομίας και κατ' επέκταση της κοινωνίας που μπορεί να γίνει μέσα από την αλλαγή σε επίπεδο εξουσίας και όχι διακυβέρνησης.

Νικόλαος Καραθανασόπουλος

Βουλευτής Αχαΐας

ΕΙΣΗΓΗΣΗ
ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΟΥ ΛΑ.Ο.Σ.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΙΛΤΙΔΗ
ΒΟΥΛΕΥΤΗ ΚΙΛΚΙΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2010

Του Ειδικού Αγορητή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού

Κωνσταντίνου Κιλτίδη

Βουλευτή Κιλκίς

Ιστορική αναδρομή-λάθη και παλινωδίες της τότε κυβέρνησης:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2010 είναι το έτος αφετηρία για τους στόχους του Μνημονίου. Η κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, στις αρχές του έτους, έδειχνε να μην έχει συνειδητοποιήσει την κατάσταση, παρά το γεγονός ότι η κρίση χρέους για τη χώρα μας ήταν αισθητή στις αγορές ομολόγων και οι Ευρωπαίοι εταίροι προειδοποιούσαν για λήψη μέτρων και "συμμάζεμα" στα οικονομικά του κράτους.

Έτσι, συνεχίστηκε από την τότε κυβέρνηση μέχρι και το Φεβρουάριο του 2010, οπότε και υπήρξε η απόφαση να ληφθούν μέτρα, μία σειρά παλινωδιών που είχε ξεκινήσει από τον Οκτώβριο του 2009, όταν και ανέλαβε την εξουσία, προκειμένου μάλλον να δικαιολογηθούν και οι φιλόδοξες προεκλογικές εξαγγελίες. Χαρακτηριστικά παραδείγματα αποτελούν: α) η εξαγγελία και η παροχή επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης, συνολικού ύψους 500 εκατομμυρίων ευρώ. Στη συνέχεια, βέβαια, ακολούθησε έκτακτη εισφορά ύψους 730 εκατομμυρίων ευρώ, που απέδειξε ότι δεν υπήρχε κανένα περιθώριο για κάτι τέτοιο, αντιθέτως μάλιστα, η μόνη αναγκαιότητα ήταν η συγκράτηση των δαπανών β) η προαναγγελία αύξησης φόρων στα καύσιμα που είναι αδιανόητη ως πρακτική! Οι φόροι δεν εξαγγέλλονται, επιβάλλονται. Συνέπεια: Μεγάλη κερδοσκοπία και απώλεια εσόδων από το κράτος γ) δημιουργήθηκαν υπόνοιες για φορολόγηση και επιβολή «πόθεν έσχες» στις καταθέσεις που, σε συνδυασμό με την ανασφάλεια που επικράτησε για την ελληνική οικονομία, είχε ως συνέπεια το 10% (28δις) των ελληνικών καταθέσεων να φύγει από τις τράπεζές μας δ) αστοχία στα τέλη κυκλοφορίας, με συνέπεια πάλι να υπάρξει μεγάλη απώλεια εσόδων, διότι ο κόσμος προτίμησε να αποσύρει το παλιό του αυτοκίνητο από το να πληρώσει διπλάσια τέλη κυκλοφορίας. Ο ίδιος ο τότε πρωθυπουργός, ζήτησε μετέπειτα συγγνώμη γι' αυτό!

Συζητώντας, λοιπόν, για τον Απολογισμό του 2010 δεν μπορεί κανένας να μην πει ότι ο τίτλος του ιστορικού του μέλλοντος για αυτό το έτος θα είναι *«Η ανασκόπηση των λαθών»*. Σηματοδοτήθηκε μεν από τη σύναψη της δανειακής σύμβασης το Μάιο του

2010, αλλά στιγματίζεται έντονα και από το προηγούμενο χρονικό διάστημα, δηλ. από τον Ιανουάριο μέχρι το Μάιο του 2010.

Στην πολιτική, αξία έχει πάνω απ' όλα η πρόβλεψη. Και προφανώς, η ορθή υλοποίηση εκείνων των μέτρων που θα ικανοποιήσουν την όποια πρόβλεψη γίνεται από πολιτικό. Αλλά εξίσου μεγάλη αξία, έχει και η προσαρμογή. Ο πολιτικός πρέπει να έχει τη δυνατότητα της προσαρμογής στα πράγματα και να δημιουργεί την επανεκκίνηση για την συνέχιση αυτής της πορείας του πολιτικού φορέα και του πολιτικού.

Έτσι, λοιπόν, είναι ξεκάθαρο πλέον, όχι χάριν μνημοσύνου, αλλά χάριν πράγματι της ορθής καταγραφής, για να διορθωθούν λάθη, παραλείψεις και αμέλειες, πρέπει οπωσδήποτε να τονιστούν κάποια καίρια σημεία:

Η φοβική προσέγγιση του προβλήματος του υπέρογκου δημοσίου χρέους:

Η κυβέρνηση, είναι ξεκάθαρο πλέον, ότι μπήκε στο πρόβλημα, φοβικά στην αρχή του 2010. Δεν τόλμησε να προχωρήσει σε πεπατημένες διαδικασίες που πραγματικά είναι του εγγύς παρελθόντος. Το χρέος είναι μαθηματικό γεγονός και υπάρχουν πολιτικές ευθύνες, διότι δεν πήγε η κυβέρνηση στο πρόβλημα από την αρχή, να το χτυπήσει στη ρίζα του, επιδιώκοντας εξαρχής μία εθελοντική αναδιάρθρωσή του, η οποία τώρα χαρακτηρίζεται από όλους απολύτως αναγκαία και αναπόφευκτη. Τότε, σίγουρα, εάν είχε γίνει, θα είχαν αποφευχθεί τα πρόσθετα σκληρά μέτρα και θα είχε δοθεί αναπτυξιακή ώθηση στην ελληνική οικονομία.

Εθνικό-λαϊκό ομόλογο:

Διαβάζοντας τελευταία ξανά για δεύτερη φορά το βιβλίο αυτό του καλού δημοσιογράφου, Αντώνη Καρακούση, για το «Μετέωρο βήμα της χώρας», εκεί βλέπει κανείς -επειδή βρίσκει στοιχεία της σύγχρονης πολιτικής ιστορίας από το 1974 και μετέπειτα- πόσες φορές η χώρα προσέτρεξε σε ομολογιακό δάνειο, αυτό που ονομάζουμε λαϊκό. Και μάλιστα, τα χρόνια της κυβέρνησης με πρωθυπουργό τον κ. Ζολώτα, όπου η χώρα, για να μην καταστήσει το χρέος εξωτερικό 100%, δανείστηκε από την εσωτερική αγορά με επιτόκιο έως 27%, εκείνη την εποχή. Προφανώς, για να έχει μια αυτόνομη πορεία και να μην υποστεί, αυτό που έχουμε υποστεί σήμερα εμείς, όντας «υποχείριο» των χειρισμών της τρόικας ή οποιουδήποτε άλλου έρχεται να υποδείξει πολιτικές στη χώρα μας.

Δεν μπορείς με φοβικά σύνδρομα να αντιμετωπίσεις μια λαίλαπα. Είναι ξεκάθαρο αυτό το πράγμα. Κάποιες ενέργειες φαίνονται γενναίες, αλλά μπορεί να μην οδηγήσουν στην ιστορική δικαίωση. Είναι απαίτηση ιστορική να πάρεις γενναίες αποφάσεις. Θυμάμαι τον αγαπητό κ. Σαχινίδη, σε μια ομιλία μου, που κάπως ειρωνικά ήθελε να απαξιώσει τότε εκείνη την κατάθεσή μου ότι *«η ιστορία καταγράφει για ποιο λόγο δεν προβαίνετε σε άντληση εσόδων ομολογιακού χαρακτήρα από την εγχώρια αγορά, και από την αγορά των ομογενών»*. Τότε, ήταν Φεβρουάριος του 2010. Η Ε.Κ.Τ. είχε ήδη εξαγγείλει την κάλυψη με εγγυήσεις των Ελληνικών Τραπεζών. Επομένως ο φόβος της στέρησης ρευστότητας από το λαϊκό ομόλογο δεν υπήρχε. Γι' αυτό και απηύθυνα τότε τη φράση ότι «ο ιστορικός θα επιδικάσει σίγουρα την αδράνεια, εύχομαι να μη σας καταδικάσει».

Ο καταστροφικός στασιμοπληθωρισμός:

Ο στασιμοπληθωρισμός -δεν υπάρχει σύγγραμμα, δεν υπάρχει οικονομολόγος που να μην το λέει- είναι η κατάρα όχι μόνο μιας οικονομίας, αλλά και μιας κοινωνίας. Και προφανώς, αυτά που βιώναμε και βιώνουμε δυστυχώς ακόμη, με πληθωρισμό μέχρι προχθές στο 3,3%, με μειώσεις μισθών, με υποτίμηση, δηλαδή, της αγοραστικής αξίας, με μείωση της ζήτησης, είναι καταστροφικά! Δείχνουν μια απίστευτη ανωμαλία στη λειτουργία του όλου συστήματος, από την δημόσια διοίκηση, από την κρατική παρέμβαση που πρέπει να υπάρχει, και από τους υγιείς κανόνες της λεγόμενης αγοράς.

Η μη αξιοποίηση των κοινοτικών κονδυλίων:

Σε μία οικονομία που δοκιμάζεται, ναι μεν μειώσαμε τις δημόσιες δαπάνες, αλλά τι μας έφταιγε και δεν προχωρήσαμε συγχρηματοδοτούμενα έργα, δηλαδή με εισροή κεφαλαίων από τον ιδιωτικό τομέα αλλά και την απορρόφηση του ΕΣΠΑ, για αναθέρμανση της αγοράς;

Η ανάγκη ενίσχυσης του παραγωγικού ιστού της χώρας και της διατήρησης της κοινωνικής συνοχής:

Δεν είναι τυχαίος ο στασιμοπληθωρισμός. Δεν είναι τυχαίο, γιατί δεν έγινε προσπάθεια να κρατηθεί ο παραγωγικός ιστός της χώρας. Μιλάνε όλοι περί ανάπτυξης, σε μια χώρα καθημαγμένη, και προφανώς έχει δίκιο η κάθε κυβέρνηση να μιλάει για την δημοσιονομική ισορροπία, ως προτεραιότητα. Από την άλλη πλευρά, προφανώς, πρέπει να ακολουθήσει το δεύτερο. Ποιο; Η διατήρηση του παραγωγικού ιστού. Πώς

θα διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή, εάν δεν διατηρηθεί ο παραγωγικός ιστός, είτε είναι πρωτογενής τομέας, είτε είναι βιοτεχνία, είτε βιομηχανική παραγωγή; Και, παράλληλα, να δώσουμε ό,τι περίσσευμα, ό,τι «λίπος» υπάρχει από την υπόλοιπη κοινωνία, για να διατηρηθεί έτσι και η κοινωνική συνοχή. Άραγε δε μας χρωστά η Ε.Ε. αντισταθμιστικά οφέλη για την είσοδο της Βουλγαρίας στην Ε.Ε. όντας φορολογικός παράδεισος με ομοειδή παραγωγή προϊόντων;

Σε ό, τι αφορά στα νούμερα περί του απολογισμού για το 2010:

Θα ήθελα να κάνω μόνο μερικές χαρακτηριστικές αναφορές, για να μην έχουμε πάντοτε ως έθνος ορισμένα συμπλέγματα, έναντι κάποιων δήθεν «σοφών», είτε «τρόικα» λέγονται, είτε κάπως αλλιώς:

Αρχικό στόχο είχαν, αυτοί που υποτίθεται ήρθαν να μας υποδείξουν, για το έλλειμμα του 2010, το 8,1%. Το έλλειμμα έκλεισε αρχικά στο 9,6%, για να αναθεωρηθεί στη συνέχεια και να διαμορφωθεί τελικώς στο 10,5% του ΑΕΠ! Έτσι, κατέπεσαν και οι όποιοι σχεδιασμοί για έξοδο της χώρας στις διεθνείς αγορές για δανεισμό στις αρχές του 2011. Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι και η τρόικα δεν είναι άμοιρη ευθυνών.

Το έλλειμμα του 2010 τελικά κλείνει, όπως είπα στο 10,5% έναντι τελικού στόχου 9,6%, ενώ τα έσοδα παρουσίασαν αύξηση 5,5%, έναντι πρόβλεψης 6% σε σύγκριση με το 2009. Η ποσοστιαία αύξηση αυτή συνέβη λόγω συρρίκνωσης του ΑΕΠ, αλλά σε απόλυτα μεγέθη, παρουσιάστηκε υστέρηση στα έσοδα, της τάξης των 3,6 δις ευρώ. Κι αυτό παρά το γεγονός ότι το οικονομικό επιτελείο, τότε, προέβη σε περαιτέρω περικοπές στις δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και στη συνέχεια, με μια ενέργεια της τελευταίας στιγμής, τη ρύθμιση για την περαίωση, που απέφερε 1 δις ευρώ στα κρατικά ταμεία το δίμηνο Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου, προκειμένου να κλείσει την «ψαλίδα».

Καταπτώσεις εγγυήσεων του Δημοσίου:

Μεγάλη πληγή για τα κρατικά έξοδα, που έχει άμεσο αρνητικό αντίκτυπο στο έλλειμμα του κράτους, είναι οι εγγυήσεις που παρέχει το ελληνικό Δημόσιο, για δανεισμό τρίτων. Αυτές αφορούν κυρίως σε τράπεζες, αλλά και σε δημόσιους οργανισμούς, οργανισμούς κοινής ωφέλειας, ΟΤΑ κ.α. Είναι χαρακτηριστικό ότι, μόνο για το 2010, κατέπεσαν περίπου 836 εκατομμύρια ευρώ εγγυήσεων, τα οποία προστέθηκαν στο έλλειμμά μας, ενώ στις 31 Δεκεμβρίου 2010, το υπόλοιπο δανείων

που κάλυπτε το ελληνικό Δημόσιο, με κίνδυνο μελλοντικής κατάπτωσης, ανερχόταν σε περίπου 72 δις ευρώ.

Η ΕΛΣΤΑΤ και οι μέθοδοι υπολογισμού του ελλείμματος:

Όσο για τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και τη μέθοδο υπολογισμού του ελλείμματος, που προφανώς αυτός γινόταν, όπως και στα περισσότερα κράτη μέχρι τότε, φοβούμαι ότι σήμερα υπάρχει σίγουρα έλλειμμα εθνικής συνείδησης ή ακόμα και αυτογνωσίας ή ωφέλιμης εγκράτειας.

Το πολιτικό έλλειμμα της χώρας και η ανάγκη ανάτασης της πολιτικής:

Ο ίδιος φαύλος κύκλος πάντως, υστέρησης εσόδων-επιπλέον μέτρων-ύφεσης-ελλειμμάτων, που το 2010 οδήγησε σε απόκλιση από όλους τους στόχους και σε νέα σκληρότερα μέτρα, συνεχίστηκε και για το 2011, αλλά επειδή το «λίπος» έχει εξαντληθεί πλέον, ειλικρινώς φτάνουμε στους «σκελετούς» και της οικονομίας και των Ελλήνων, πρέπει επειγόντως να αναταχθεί η πολιτική σ' αυτή τη χώρα. Είναι αδιανόητο να ξεκινά στραβά κανείς, όχι απλώς ως προς την πρόβλεψη, αλλά κυρίως ως προς την ιεράρχηση των ενεργειών που πρέπει να προβεί. Το πρόβλημα της Ελλάδας ήταν και είναι βαθύτατα πολιτικό. Χρειάζονται άλλες πολιτικές -και αυτές πρέπει να αναδειχθούν- και τότε θα ευημερούν και οι αριθμοί. Εάν ευημερούν μόνο οι αριθμοί, άνευ πολιτικών, είναι δεδομένο ότι οι πολίτες θα δυστυχούν και η πατρίδα δεν θα έχει μέλλον. Οι πειραματισμοί να σταματήσουν. Χωρίς την ανάταξη και αναδιάρθρωση του κράτους, ματαιοπονούμε ότι στο δύσκολο σύγχρονο περιβάλλον θα γίνει επανεκκίνηση της οικονομίας. Γι' αυτό κυβέρνηση ομογενοποιημένη, με αριθμό μελών που να σηματοδοτεί τον αγώνα για τη σωτηρία και νομοθετήματα για ανάταξη της Δημόσιας Διοίκησης και των ορθών κανόνων λειτουργίας της οικονομικής διαδικασίας. Με ξεκάθαρους κανόνες για υλοποίηση συγκεκριμένων σκοπών σωτηρίας και ελπίδος.

Κωνσταντίνος Κιλτίδης

Βουλευτής Κιλκίς

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΓΟΡΗΤΗ ΤΟΥ ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΛΑΦΑΖΑΝΗ

ΒΟΥΛΕΥΤΗ Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Για τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό του Κράτους οικονομικού έτους 2010

του Ειδικού Αγορητή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς

Παναγιώτη Λαφαζάνη

Βουλευτή Β' Πειραιώς

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο Προϋπολογισμός του 2010 απεδείχθη ένα μεγάλο ναυάγιο, το οποίο υστερεί μόνο σε σχέση με την παταγώδη κατάρρευση του προϋπολογισμού του 2009.

Το ναυάγιο του προϋπολογισμού του 2010 οφείλεται στην τεράστια απόκλιση των προβλέψεων του προϋπολογισμού του 2010 που ψήφισε η Βουλή σε σχέση με τα μεγέθη της εκτέλεσής του.

Η τεράστια αυτή απόκλιση αφορά τόσο το σκέλος των εσόδων του προϋπολογισμού του 2010 όσο και το σκέλος των δαπανών του και ιδιαίτερα τα πιστωτικά έσοδα (δάνεια) του Προϋπολογισμού, των οποίων το ύψος εκτινάχθηκε σε δυσθεώρητα επίπεδα.

ΟΙ ΥΠΕΡΜΕΓΕΘΕΙΣ ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ 2010

Ειδικότερα οι σημαντικότερες αποκλίσεις είναι οι εξής:

1) Η μεγάλη απόκλιση των φορολογικών εσόδων, η οποία υπερβαίνει τα 3,5 δισ. ευρώ (προβλέψεις περίπου 49,5 δισ. και πραγματικές 46 δις) και η οποία οφείλεται κατά κύριο λόγο στην μεγάλη υστέρηση των άμεσων φόρων, η οποία προσεγγίζει τα 4 δισ. ευρώ.

2) Η υπερμεγέθης απόκλιση των δαπανών του προϋπολογισμού, η οποία, από 102,2 δισ. περίπου που ήταν η πρόβλεψη, έφθασαν στα 119,5 δισ. ευρώ περίπου.

ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΣΜΟΥ

3) Αυτή η τρομακτική αύξηση των δαπανών του προϋπολογισμού οφείλεται κατά κύριο λόγο στην υπεραύξηση των δανείων του δημοσίου που εκτινάχθηκαν από τα 33,2 δισ. ευρώ (πρόβλεψη) στα 58,1 δισ. ευρώ (πραγματοποίηση)

Να σημειωθεί ότι αυτά τα δάνεια των 58,1 δισ. ευρώ του 2010 αντιπροσωπεύουν το 52,2 % των δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού, πράγμα που καταδεικνύει τα μεγάλα αδιέξοδα των ασκούμενων μνημονιακών επιλογών και ιδιαίτερα ότι το κρατικό χρέος είναι απολύτως μη βιώσιμο.

Υποτίθεται ότι η ένταξη στο Μνημόνιο και οι συνεπακόλουθες άγριες επιλογές λεηλασίας θα υποβοηθούσαν την απομείωση του χρέους. Οι εξελίξεις στον Προϋπολογισμό του 2010 αλλά και του επόμενου έτους, καταδεικνύουν ότι αυτά συνιστούν ένα κακόγουστο μύθο. Αντίθετα, το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης από 298,8 δισ. ευρώ το 2009 εκτοξεύτηκε στα 340,2 δισ. ευρώ (!) το 2010, πράγμα που οφείλεται σε πολλούς λόγους και κυρίως στο βάθεμα της ύφεσης που επιφέρουν τα μνημονιακά μέτρα και η οποία σημείωσε ρεκόρ πέραν πάσης πρόβλεψης το 2010 και ανήλθε στο -4,3% του ΑΕΠ!

4) Ιδιαίτερα εντυπωσιακός είναι ο δανεισμός του δημοσίου μέσω εντόκων γραμματίων και βραχυπρόθεσμων τίτλων, που ξεπέρασαν το 2010 τα 15 δισ. ευρώ, προκαλώντας πλήθος ερωτηματικών.

Η ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

5) Εξαιρετικά αρνητική είναι η απόκλιση που εμφανίστηκε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) του 2010.

Συγκεκριμένα, το ΠΔΕ διαμορφώθηκε το 2010 στα 8,3 δισ. ευρώ, ενώ η πρόβλεψη ήταν να ανέλθει στα 10,3 δισ. ευρώ.

Η κυβέρνηση, προκειμένου να τιθασεύσει το έλλειμμα, κατέφυγε - με πιο έντονο τρόπο αυτή τη φορά και οικονομικά εγκληματικό- στην τραγική συρρίκνωση του ΠΔΕ, επιδεινώνοντας έτσι τα παραγωγικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας και κυρίως το πιο θεμελιώδες πρόβλημά της που είναι η βαθιά ύφεση, η οποία συνεχίζεται αμείωτη το 2012 για πέμπτο συνεχές έτος.

ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ Η ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ ΤΟΥ 2010

Οι τρομακτικές και αδικαιολόγητες αποκλίσεις, σε σχέση με τις προβλέψεις, στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 2010, εγείρουν σοβαρότατα θέματα όχι μόνο πολιτικής αλλά και νομικής και συνταγματικής τάξης.

Όπως επισημαίνει και το Ελεγκτικό Συνέδριο στη σχετική Έκθεσή του, οι εντυπωσιακές αποκλίσεις στον προϋπολογισμό του 2010 αντιβαίνουν τις διατάξεις των άρθρων 79 παρ. 2 του Συντάγματος και 5 παρ. 2 και 8 παρ. 2 του ν. 2362/1995.

Σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις όλα τα έσοδα και έξοδα του Κράτους πρέπει να αναγράφονται στον Προϋπολογισμό και στον Απολογισμό και, σε περίπτωση που τα πραγματοποιούμενα έσοδα ή έξοδα αποκλίνουν σημαντικά από τις προβλέψεις, πρέπει να υποβάλλεται στη Βουλή συμπληρωματικός ή διορθωτικός Προϋπολογισμός προς ψήφιση, συνοδευόμενος απτό προσωρινό Απολογισμό του διαρρεύσαντος χρονικού διαστήματος.

Η κυβέρνηση, για άλλη μια φορά, και τώρα πολύ πιο χονδροειδώς παρανόμησε κυνικά, παραβιάζοντας ευθέως το Σύνταγμα.

Δυστυχώς, ανάλογες παρατηρήσεις κάνει κάθε χρόνο στις Επιθέσεις του για τον Ισολογισμό και Απολογισμό του κράτους το Ελεγκτικό Συνέδριο, χωρίς να ιδρώνει το αυτί των κυβερνήσεων και τη Βουλή να εγκρίνει με μεγάλη δικομματική πλειοψηφία (τώρα τρικομματική) τον Ισολογισμό και Απολογισμό.

Η κατάσταση αυτή αναδεικνύει μια σημαντική αλήθεια: ότι η εκτέλεση των προϋπολογισμών όλων των τελευταίων χρόνων είναι εκτός νομιμότητας και Συντάγματος, πράγμα που συνεπάγεται ότι είναι εκτός νομιμότητας και το κρατικό χρέος που συσσώρευσαν δια μέσου των ελλειμμάτων τους.

Πέραν των ως άνω διαπιστώσεων, θα συντμήσουμε την Έκθεσή μας επί των αποτελεσμάτων του Κρατικού Προϋπολογισμού, λόγω έλλειψης χρόνου, με τις εξής παρατηρήσεις:

ΜΕΓΑΛΕΣ ΑΠΟΚΛΙΣΕΙΣ ΒΕΒΑΙΩΘΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΧΘΕΝΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ: Κατά την εκτέλεση του Προϋπολογισμού κάθε χρόνο εμφανίζεται πολύ σημαντική και αδικαιολόγητη απόκλιση ανάμεσα στα βεβαιωθέντα και εισπραχθέντα έσοδα.

Έτσι, το εισπρακτέο υπόλοιπο εκτοξεύτηκε το 2010 στα 38,7 δισ. ευρώ, έναντι 33,5 δισ. ευρώ το 2009, ενώ το 2003 ανερχόταν μόλις στα 11,5 δισ.

Αυτές οι εντυπωσιακές αποκλίσεις, οι οποίες αυξάνουν από έτος σε έτος, προκαλούν μεγάλα αναπάντητα ερωτήματα.

Σε κάθε περίπτωση, αυτές οι διαφορές αναδεικνύουν τα προβλήματα στις δημοσιονομικές πολιτικές και κυρίες στις ασκούμενες φορολογικές πολιτικές.

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΗ: Οι εγγυήσεις σε δάνεια διαφόρων κατηγοριών που προσφέρει το δημόσιο, συνιστούν μια μεγάλη πληγή αδιαφάνειας και κρυφού χρέους.

Το ανεξόφλητο υπόλοιπο των δανείων που έχουν ληφθεί με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου ανερχόταν στις 31.12.2010 στα 72 δισ. ευρώ περίπου ή στο εξαιρετικά υψηλό 31,69% του ΑΕΠ.

Το ποσό αυτό των 76 δισ. συνιστά επί της ουσίας ένα «κρυφό» χρέος, αφού είναι, σχεδόν, βέβαιο ότι τα δάνεια αυτά σε σημαντικό βαθμό θα καταπέσουν σε βάρος του ελληνικού δημοσίου.

Ειδικότερα, κατά το έτος 2010 χορηγήθηκαν νέες εγγυήσεις από το ελληνικό δημόσιο συνολικού ύψους 50 δισ. ευρώ περίπου ή 21,99 % του ΑΕΠ, εκ των οποίων 337,5 εκ. ευρώ σε ιδιωτικές επιχειρήσεις και 49,6 δισ. ευρώ στις αναξιοπαθούσες Τράπεζες (!), προκειμένου οι τελευταίες να δανειοδοτηθούν χαριστικά από την ΕΚΤ με χαριστικό επιτόκιο 1%, επιβεβαιώνοντας, έτσι, ότι τόσο η κυβέρνηση όσο και η ευρωζώνη λειτουργούν «υπηρετικά» απέναντι στο χρηματιστικό κεφάλαιο.

Όπως υπογραμμίζει και στην Έκθεσή του το Ελεγκτικό Συνέδριο, αυτή η υπερβολική έκθεση του ελληνικού δημοσίου στην εύκολη χορήγηση εγγυήσεων έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 3 του ν.2322/1995, όπως ισχύει, που ορίζουν ότι το ποσό των χορηγούμενων εγγυήσεων που παρέχονται μέσα στο έτος δεν μπορεί να υπερβεί το 3% των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού, πράγμα που ξεπεράστηκε κατά πολύ με τις εγγυήσεις που παρασχέθηκαν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Όπως τονίσαμε, η έλλειψη χρόνου δεν μας επιτρέπει να προεκταθούμε και σε άλλες χρήσιμες παρατηρήσεις που είχαμε υπόψη να αναφέρουμε.

Το συμπέρασμά μας πάντως είναι σαφές: Ο προϋπολογισμός του 2010 υπήρξε ένας οικονομικά και κοινωνικά καταστροφικός προϋπολογισμός, ο οποίος εκτελέστηκε με απαράδεκτο τρόπο, με σωρεία μη νόμιμων και αντισυνταγματικών παρεκτροπών και με δυσανάλογα υπέρμετρες αποκλίσεις.

Για όλους αυτούς τους λόγους ο ΣΥΡΙΖΑ θα καταψηφίσει τον Ισολογισμό και Απολογισμό του Κράτους του 2010.

Παναγιώτης Λαφαζάνης

Βουλευτής Β΄ Πειραιώς